

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи разширен състав)

16 декември 2020 година *

„Конкуренция — Концентрации — Пазар на въздушния транспорт — Решение за обявяване на концентрацията за съвместима с вътрешния пазар и Споразумението за ЕИП — Ангажименти — Решение, с което се признават предходни права — Грешка при прилагане на правото — Понятие за подходящо използване“

По дело T-430/18

American Airlines, Inc., установено във Форт Уърт, Тексас (САЩ), за което се явяват J.-P. Poitras, solicitor, J. Ruiz Calzado и J. Wileur, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват T. Franchoo, H. Leupold и L. Wildpanner, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Delta Air Lines, Inc., установено в Уилмингтън, Делавейър (САЩ), за което се явяват M. Demetriou, QC, C. Angeli и I. Giles, адвокати,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2018) 2788 окончателен на Комисията от 30 април 2018 година за признаване на предходни права на Delta Air Lines (дело M.6607 — US Airways/American Airlines),

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, М. Jaeger (докладчик), N. Póltorak, О. Porchia и М. Stancu, съдии,

секретар: Е. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелствата по спора

Решението за допускане на сливането и ангажименти

- 1 На 18 юни 2013 г. US Airways Group, Inc. (наричано по-нататък „US Airways“) и AMR Corporation (наричани по-нататък заедно „страните по сливането“), като втората е дружество майка на жалбоподателя, American Airlines, Inc., нотифицират Европейската комисия за намерението си да извършат сливане.
- 2 Комисията счита, че концентрацията поражда сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с вътрешния пазар, що се отнася до маршрутите на дълги разстояния, а именно маршрута Лондон—Филаделфия, като съответните летища са London Heathrow [Лондон Хийтроу] (Обединеното кралство) и Philadelphia International Airport [Филаделфия интернешенъл еърпорт] (САЩ).
- 3 За да отговорят на сериозните съмнения, изразени от Комисията по отношение на концентрацията, страните по сливането предлагат да поемат ангажименти.
- 4 В това отношение на 10 юли 2013 г. страните по сливането правят първо предложение за ангажименти (наричано по-нататък „предложението за ангажименти от 10 юли 2013 г.“).
- 5 Представителят на страните по сливането посочва в електронното писмо, придружаващо предложението за ангажименти, че то се основава на неотдавнашни ангажименти, включително ангажиментите по дело COMP/M.6447 — IAG/bmi (наричано по-нататък „делото IAG/bmi“), приключило с Решение C(2012) 2320 на Комисията от 30 март 2012 г. (ОВ С 161, 2012 г., стр. 2), и тези по дело COMP/AT.39595 — A ++ (наричано по-нататък „делото A ++“), приключило с решение C(2013) 2836 на Комисията от 23 май 2013 г. (ОВ С 201, 2013 г., стр. 8).
- 6 Клауза 1.2.6 от ангажиментите по дело A ++ е предвиждала следното:

„Слотовете, получени от Еwentуален нов участник след Процедурата за освобождаване на слотове, се използват единствено за предоставяне на услугата, предложена в офертата в съответствие с клауза 1.3.9, за която Еwentуалният нов участник е поискал Слотовете, и не могат да бъдат използвани по друг маршрут“.
- 7 В клауза 1.11 от предложението за ангажименти от 10 юли 2013 г. се предвижда следното:

„Слотовете, получени от Еwentуален нов участник в рамките на Процедурата за освобождаване на слотове, ще бъдат използвани само за предоставяне на Конкурентната въздухоплавателна услуга, предложена в офертата в съответствие с клауза 1.24, за която Еwentуалният нов участник е поискал Слотовете, и не могат да бъдат използвани по друг маршрут“.
- 8 На 12 юли 2013 г. Комисията отхвърля предложението за ангажименти от 10 юли 2013 г., като набляга по-специално на факта, че в посочените ангажименти трябва да се включат предходни права.
- 9 На 14 юли 2013 г. страните по сливането представят изменени ангажименти, без обаче да включват предходни права, тъй като считат, че в случая това не е подходящо (наричано по-нататък „предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г.“).

10 В клауза 1.11 от предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г. се предвижда следното:

„Слововете, получени от Евентуален нов участник в рамките на Процедурата за освобождаване на слотове, ще бъдат използвани само за предоставяне на Конкурентната въздухоплавателна услуга в съответствие с клауза 1.23 и не могат да бъдат използвани по друг маршрут освен LHR—PHL“.

11 Към предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г. е приложен вариант с проследяване на измененията (track changes), отразяващ внесените промени в предложението за ангажименти от 10 юли 2013 г.

12 На 15 юли 2013 г. Комисията отново отхвърля предложените от страните по сливането ангажименти и изисква в него да бъдат включени предходни права „като тези“, предложени по делото IAG/bmi. Комисията счита, че вписването на предходни права е необходимо, за да се разсее всяко сериозно съмнение, породено от операцията по концентрация.

13 Релевантната част от ангажиментите по делото IAG/bmi е гласяла следното:

„1.3 Предходни права във връзка със слотовете

1.3.1 Като общо правило слотовете, получени от Евентуален нов участник от IAG след Процедурата за освобождаване на слотове, се използват единствено за предоставяне на Конкурентна въздухоплавателна услуга в Съответната двойка градове, която Евентуалният нов участник е поискал от IAG в рамките на Процедурата за освобождаване на слотове. Слотовете могат да бъдат използвани за друга двойка градове само ако Евентуалният нов участник е експлоатирал Съответната двойка градове, за която тези слотове са били прехвърлени през определен брой пълни последователни сезони на IATA („Период на използване“).

1.3.2 Счита се, че Евентуалният нов участник притежава предходни права върху получените слотове, когато по време на Периода на използване е било извършено подходящо използване на Слотовете на Съответната двойка градове. В това отношение след изтичане на Периода на ползване Евентуалният нов участник има право на изключително използване на Слотовете, получени въз основа на настоящите Ангажименти, за да експлоатира услуги за всяка Двойка европейски градове на кратки разстояния или за Определена двойка градове на дълги разстояния („Предходни права“).

1.3.3 Предходните права подлежат на одобрение от Комисията по съвет на Независимия довереник [...].

14 Клауза 1.3.5 от ангажиментите по делото IAG/bmi, отнасяща се до злоупотребата, се съдържа в същата точка, озаглавена „Предходни права във връзка със слотовете“.

15 Тъй като срокът за официално представяне на ангажиментите изтича на 17 юли 2013 г., страните по сливането представят на 16 юли 2013 г. ревизирани ангажименти, включващи по-специално предходни права (наричано по-нататък „предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г.“). Документът, изпратен на Комисията, съдържа и съпоставена редакция, отразяваща промените в предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г.

16 Що се отнася до въвеждането на предходни права в предложените ангажименти, в електронното писмо, придружаващо предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г., само се посочва, че предходни права са били включени „в съответствие с искането“ на Комисията.

- 17 Клаузи 1.9—1.11 от предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г. са включени за първи път в посоченото предложение. Те гласят следното:

„1.9 По правило слотовете, получени от Евентуален нов участник след Процедурата за освобождаване на слотове, се използват единствено за предоставяне на Конкурентна въздухоплавателна услуга на Двойката летища. Слотовете не могат да бъдат използвани за друга двойка градове, освен ако Евентуалният нов участник е експлоатирал услуга без междинно кацане на Двойката летища в съответствие с офертата, представена в приложение на клауза 1.24 през определен брой пълни последователни сезони на IATA (**„Период на използване“**).

1.10 Счита се, че Евентуалният нов участник притежава предходни права върху получените слотове, когато по време на Периода на използване е било извършено подходящо използване на Слотовете на Двойката летища. В това отношение след изтичане на Периода на ползване Евентуалният нов участник има право на използване на Слотовете, получени въз основа на настоящите Ангажименти, за всяка Двойка градове (**„Предходни права“**).

1.11 Предходните права подлежат на одобрение от Комисията по съвет на Независимия довереник в края на Периода на използване [...]“.

- 18 На 18 юли 2013 г. страните по сливането представят на Комисията формуляр RM относно предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г. (наричан по-нататък „формулярът RM от 18 юли 2013 г.“).
- 19 Във формуляра RM, чието съдържание е уточнено в приложение IV към Регламент (ЕО) № 802/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета за контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 133, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 3, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), предприятията следва да посочат информацията и документите, които се представят едновременно с предлагането на ангажименти съгласно член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201, наричан по-нататък „Регламентът за концентрациите“).
- 20 След допитването до участниците на пазара страните по сливането продължават да разменят кореспонденция с Комисията във връзка с предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г. и внасят някои изменения в него.
- 21 Така на 25 юли 2013 г. страните по сливането представят на Комисията окончателните си ангажименти (наричани по-нататък „окончателните ангажименти“), а на 30 юли 2013 г. те ѝ изпращат отнасящия се до тях формуляр RM (наричан по-нататък „формулярът RM от 30 юли 2013 г.“).
- 22 Що се отнася до текста на клаузи 1.9—1.11 от окончателните ангажименти, той остава същия като съдържащия се в предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г., възпроизведен в точка 17 по-горе.
- 23 Що се отнася до формуляра RM от 30 юли 2013 г., в раздел 1, точка 1.1, буква и) от него по-специално се посочва следното:

„Ангажиментът във връзка с времевите слотове се основава главно на практиката на Комисията по най-новите дела относно сливанията на авиокомпаниите като [делото] IAG/bmi. По-специално, за да се направи средството за защита по-привлекателно, предложените ангажименти включват

разпоредби относно предходните права във връзка с времевите слотове, освободени от [страните по сливането], след като новият участник е експлоатирал услуга без междинно кацане на двойката летища в продължение на шест последователни сезона“.

24 В раздел 3, озаглавен „Отклонение от текстовете образци“, от формуляра RM от 30 юли 2013 г. се очаква страните по сливането да отбележат всяко отклонение между предложените ангажименти и образците на ангажименти, публикувани и периодически ревизирани от службите на Комисията, и да обяснят причините за него.

25 В случая в раздел 3 от формуляра RM от 30 юли 2013 г. страните по сливането посочват следното:

„Ангажиментите, предложени от [страните по сливането], се отклоняват от текстовете на образците на ангажименти, публикувани от службите на Комисията, доколкото това е необходимо, за да се изпълнят специфичните изисквания във връзка със структурно средство за защита в особения контекст на въздушния транспорт.

Както бе посочено по време на предходните обсъждания, предложените ангажименти се основават на приемани от Комисията ангажименти по други дела за концентрация между авиокомпаниите. В частност повечето от тях се основават на ангажиментите, предложени по [делото] IAG/bmi.

За да улеснят оценката на предложените ангажименти, [страните по сливането] посочват по-долу точките, в които предложените ангажименти се отклоняват от приетите ангажименти по [делото] IAG/bmi. Тези точки не включват незначителните езикови отклонения или разясненията, които се изискват с оглед на конкретните обстоятелства в настоящия случай, по-специално в раздела относно определенията“.

26 Що се отнася до разпоредбите относно предходните права, във формуляра RM от 30 юли 2013 г. не е посочено никакво отклонение от приетите по делото IAG/bmi ангажименти.

27 Пасажите от формуляра RM от 30 юли 2013 г., възпроизведени в точка 25 по-горе, освен това съответстват на формуляра RM от 18 юли 2013 г. с единствената разлика, че в раздел 1, точка 1.1, буква и) от формуляра RM от 18 юли 2013 г. се говори за „осем“, а не за „шест“ последователни сезона.

28 С решение C(2013) 5232 окончателен от 5 август 2013 г. (дело COMP/M.6607 — US Airways/American Airlines) (ОВ C 279, 2013 г., стр. 6), прието в приложение на член 6, параграф 1, буква б) от Регламента за концентрациите във връзка с член 6, параграф 2 от същия регламент, Комисията обявява сливането за съвместимо с вътрешния пазар при определени условия и задължения, които трябва да се спазват (наричано по-нататък „решението за допускане“).

29 В параграф 160 от решението за допускане съдържанието на окончателните ангажименти във връзка с предходните права е обобщено по следния начин:

„Като общо правило слотовете, получени от евентуалния нов участник по силата на окончателните ангажименти, трябва да бъдат използвани за извършване на редовна услуга по въздушен превоз на пътници без междинно кацане на двойката летища London Heathrow — Philadelphia и могат да бъдат използвани на друга двойка градове само ако евентуалният нов участник е експлоатирал тази услуга през периода на използване (шест последователни сезона на IATA). След изтичането на периода на използване евентуалният нов участник ще има право да

използва слотовете за която и да е двойка градове („предходни права“). Признаването на предходните права обаче подлежи на одобрение от Комисията по съвет на независимия довереник“.

30 В параграфи 176, 178—181, 186 и 197—199 от решението за допускане, в рамките на своя анализ на ангажиментите, Комисията прави следните констатации:

„(176) Съгласно практиката на съдилищата на Европейския съюз ангажиментите трябва да могат да отстранят установените проблеми, свързани с конкуренцията, и да осигурят конкурентни пазарни структури. По-специално, за разлика от ангажиментите, поети в хода на производството на фаза II, ангажиментите, предложени в хода на фаза I, нямат за цел да предотвратят значително възпрепятстване на ефективната конкуренция, а по-скоро да разсеят ясно всички сериозни съмнения в това отношение. Комисията разполага с широко право на преценка, за да прецени дали тези средства за защита представляват пряк и достатъчен отговор, който може да разсея тези съмнения.

(178) Според преценката на Комисията окончателните ангажименти отстраняват всички сериозни съмнения, установени в хода на производството. Поради това Комисията заключава, че поетите от страните окончателни ангажименти са достатъчни, за да отпаднат сериозните съмнения относно съвместимостта на операцията с вътрешния пазар.

(179) В случаите, свързани с авиокомпаниите, ангажиментите за освобождаване на времеви слотове са приемливи за Комисията, когато е достатъчно ясно, че ще се осъществи действително навлизане на нови конкуренти, което ще премахне всяко съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция [...]

(180) Ангажиментът във връзка със слотовете се основава на факта, че наличността на времевите слотове на London Heathrow е основната бариера за навлизане по маршрута, по отношение на който са установени сериозни съмнения. Следователно той цели да премахне (или поне да намали чувствително) тази бариера и да позволи достатъчно, своевременно и вероятно навлизане по маршрута London Heathrow—Филаделфия.

(181) Важно е също да се отбележи, че времевите слотове на London Heathrow сами по себе си имат много голяма стойност, което прави ангажимента във връзка със слотовете много привлекателен за кандидатите за навлизане на този пазар. В пакета от ангажиментите присъщата привлекателност на слотовете се подсилва от перспективата за придобиване на предходни права след шест сезона на IATA.

(186) С оглед на гореизложеното и на другите налични доказателства, и по-специално на интереса и на сведенията относно вероятното и своевременно навлизане на пазара, получени по време на консултациите с участниците на пазара, Комисията заключава, че ангажиментът във връзка със слотовете е ключов елемент за вероятното и своевременно навлизане по маршрута Лондон—Филаделфия. Обхватът на навлизането по този маршрут е достатъчен, за да се отстранят сериозните съмнения, които са били установени на този пазар (във всички възможни сегменти на пътниците).

(197) Съгласно член 6, параграф 2, втора алинея, първо изречение от Регламента за концентрациите Комисията може да приложи към решението си условия и задължения, предназначени да гарантират, че засегнатите предприятия изпълняват поетите от тях спрямо Комисията ангажименти, с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с общия пазар.

(198) [...] Когато едно условие не бъде изпълнено, решението [за допускане] губи валидност. Когато съответните предприятия не изпълнят задължение, Комисията може да оттегли решението за допускане в съответствие с член 8, параграф 6 от Регламента за концентрациите [...]

(199) [...] решението по настоящото дело зависи от пълното спазване на изискванията по раздели 1, 2, 3 и 4 от окончателните ангажменти (условия), докато останалите раздели от окончателните ангажменти представляват задължения за страните“.

- 31 В параграф 200 от решението за допускане се уточнява, че окончателните ангажменти са приложени към това решение и са неразделна част от него.
- 32 Накрая, в точка 201 от решението за допускане Комисията заключава, че е решила да обяви нотифицираната сделка, изменена с окончателните ангажменти, за съвместима с вътрешния пазар, „при условие че бъдат спазени всички условия и задължения, предвидени в окончателните ангажменти, приложени към настоящото решение“.

Окончателните ангажменти

- 33 В първа алинея от окончателните ангажменти, приложени към решението за допускане, страните по сливането припомнят, че са поели окончателните ангажменти, за да може Комисията да обяви сливането за съвместимо с вътрешния пазар.

- 34 В трета алинея от окончателните ангажменти се уточнява следното:

„Настоящият текст трябва да се тълкува в светлината на решението [за допускане], доколкото ангажиментите представляват условия и задължения, свързани с него, в общата рамка на правото на Европейския съюз, и по-конкретно в светлината на Регламента за концентрациите и с оглед на съобщението на Комисията относно приемливите средства за защита съгласно [Регламента за концентрациите] и [Регламента за прилагане]“.

- 35 В окончателните ангажменти най-напред са определени някои понятия, както следва:

- понятието „предходни права“ се определя чрез препращане към клауза 1.10,
- понятието „злоупотреба“ се определя чрез препращане към клауза 1.13,
- понятието „период на използване“ се определя чрез препращане към клауза 1.9 с уточнението, че този период би трябвало да бъде шест сезона по смисъла, установен от Международната асоциация за въздушен транспорт (IATA) (наричани по-нататък „сезоните на IATA“).

- 36 За сметка на това понятието „подходящо използване“ не е определено в окончателните ангажменти.

- 37 По-нататък, клауза 1.6 от окончателните ангажменти гласи следното:

„Без да се засягат настоящите Ангажменти, Страните не са длъжни да изпълняват каквото и да било споразумение за предоставяне на слотове на Евентуален нов участник, ако:

[...]

б) се установи, че Евентуалният нов участник е в положение на Злоупотреба (в съответствие с клауза 1.13 по-долу)“.

38 Клаузи 1.9—1.11 от окончателните ангажименти предвиждат следното:

„1.9 По правило слотовете, получени от Евентуален нов участник след Процедурата за освобождаване на слотове, се използват единствено за предоставяне на Конкурентна въздухоплавателна услуга на Двойката летища. Слотите не могат да бъдат използвани за други двойка градове, освен ако Евентуалният нов участник е експлоатирал услуга без междинно кацане на Двойката летища в съответствие с офертата, представена в приложение на клауза 1.24 през определен брой пълни последователни сезони на IATA (**„Период на използване“**).

1.10 Счита се, че Евентуалният нов участник притежава предходни права върху получените слотове, когато по време на Периода на използване е било извършено подходящо използване на Слотите на Двойката летища. В това отношение след изтичане на Периода на ползване Евентуалният нов участник има право на използване на Слотите, получени въз основа на настоящите Ангажименти, за всяка Двойка градове (**„Предходни права“**).

1.11 Предходните права подлежат на одобрение от Комисията по съвет на Независимия довереник в края на Периода на използване [...]“.

39 Клауза 1.13 от окончателните ангажименти гласи следното:

„По време на Период на използване се счита, че е налице Злоупотреба, когато Евентуален нов участник, който е получил освободените от Страните Слотове, реши:

[...]

б) да експлоатира по-малък брой Честоти от този, за който е поел ангажимент в офертата в съответствие с клауза 1.24, или да преустанови експлоатацията на Двойката летища, освен ако това решение е съвместимо с принципа „използвани слотове или загубени слотове“ по член 10, параграф 2 от Регламент [(ЕИО) № 95/93 на Съвета от 18 януари 1993 година относно общите правила за разпределяне на слотовете на летищата в Общността (ОВ L 14, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 204)] (или всяко негово спиране);

[...]“.

40 Клауза 1.14 от окончателните ангажименти гласи следното:

„Ако Страните или Евентуален нов участник, който е получил Слотове съгласно Процедурата за освобождаване на слотове, узнаят или имат основание да очакват Злоупотреба от страна на Евентуален нов участник, те трябва незабавно да уведомят за това другата страна и Независимия довереник. Евентуалният нов участник разполага с 30 дни след това уведомление, за да сложи край на реалната или евентуална Злоупотреба. Ако Злоупотребата не бъде прекратена, Страните могат да прекратят Споразумението за освобождаване на слотове и Слотите се прехвърлят обратно на Страните, като се има предвид, че при спазване на настоящата клауза Страните остават обвързани от ангажимента да предоставят слотовете на друг Евентуален нов участник по силата на клауза 1.1. В случаите, посочени в клауза 1.13, букви а) и б), Страните се стремят да преразпределят Слотите с цел запазване на хронологическия приоритет. Ако въпреки усилията си страните не са в състояние да запазят хронологическия приоритет за тези Слотове

или в случай на Злоупотреба, определен в клауза 1.13, буква в), г) или д), Евентуалният нов участник обезщетява по разумен начин Страните, както е предвидено в Споразумението за освобождаване на слотове съгласно клауза [...] 1.15“.

41 В клауза 1.24 от окончателните ангажименти се предвижда следното:

„1.24 Преди изтичането на срока за Представяне на заявленията за предоставяне на слотове всеки Кандидат трябва също да представи своята официална оферта за предоставянето на Слотове на Независимия довереник. В официалната оферта се посочват най-малко:

- а) Основните условия (а именно разписания на Слотовете, брой честоти и брой Сезони на IATA за експлоатация (годишна или сезонна услуга);
- б) подробен бизнес план. Този план съдържа общо представяне на дружеството, включително неговата история, правно положение, списък и описание на акционерите, както и последните два заверени годишни финансови отчета. Подробният бизнес план предоставя информация за проектите на предприятието във връзка с достъпа до капитал, развитието на неговата мрежа, флот и т.н., както и пълна информация за плановете на предприятието относно Двойката летища. Планът трябва да уточнява подробно предвижданите операции на Двойката летища за период, обхващащ поне два (2) последователни сезони на IATA (размер на въздухоплавателните средства, конфигурация на кабините, общ капацитет и капацитет във всяка класа, брой на осигуряваните честоти, ценова структура, предлагане на услуги, планирани разписания на полетите) и очаквани финансови резултати (предвиден трафик, приходи, печалби, средна цена за класа в кабината) [...]“.

42 В клауза 1.26 от окончателните ангажименти се предвижда следното:

„След като получи официалната оферта или официалните оферти, Комисията (по съвет на Независимия довереник) трябва:

- а) да направи оценка дали всеки Кандидат е настоящ или евентуален жизнеспособен конкурент с капацитет, ресурси и желание да експлоатира услугите на Двойката летища в дългосрочен план като динамична и жизнеспособна конкурентна сила;
- б) да направи оценка на официалните оферти на всеки Кандидат, който отговаря на изискванията по буква а) по-горе, и да класира Кандидатите по реда на предпочитане“.

43 В клауза 1.27 от окончателните ангажименти се предвижда следното:

„1.27 Като извършва своята оценка в съответствие с клауза 1.26, Комисията дава предимство на Кандидата, който ще упражнява като цяло най-ефективния конкурентен натиск на Двойката летища, без да взема предвид страната, в която Кандидатът притежава лиценз, или мястото на основното му установяване. За тази цел Комисията ще вземе предвид динамиката на бизнес плана на Кандидата и по-специално ще даде приоритет на Кандидата, който отговаря на един или повече от следните критерии:

- а) най-голям капацитет (измерен като брой места, предлагани за услугите в продължение на два (2) последователни сезони на IATA) и/или най-голям общ брой услуги/честоти;
- б) целогодишна услуга или само сезонна лятна или зимна услуга според IATA; и
- в) тарифна структура и оферти за услуги, които могат да упражнят най-ефективен конкурентен натиск на Двойката летища.

Ако след проверката на Комисията се приеме, че няколко Кандидата могат да упражняват еднакво ефективен конкурентен натиск на Двойката летища, Комисията класира тези Кандидати в съответствие с класирането, предоставено от Страните по силата на клауза 1.25“.

Обжалваното решение

- 44 На 9 октомври 2014 г. встъпилата страна Delta Air Lines, Inc., представя официална оферта за предоставяне на слотове в съответствие с клауза 1.24 от окончателните ангажименти. Според документите му за кандидатстване то възнамерява да експлоатира ежедневна честота на двойката летища, London Heathrow и Philadelphia International Airport, в продължение на шест последователни сезона на IATA, считано от лятото на 2015 г.
- 45 Встъпилата страна е единствената, която е представила оферта за предоставянето на слотове съгласно окончателните ангажименти.
- 46 С решение от 6 ноември 2014 г. Комисията, след като оценява жизнеспособността на встъпилата страна и нейната официална оферта в приложение на клаузи 1.21 и 1.26 от окончателните ангажименти, обявява, че тя е, първо, независима от страните и без връзка с тях, и че е изчерпала собствения си портфейл от слотове на London Heathrow по смисъла на клауза 1.21 от ангажиментите, и второ, потенциален жизнеспособен конкурент на страните на двойката летища, за която е поискала слотове въз основа на ангажиментите, тъй като има капацитет, ресурси и воля за експлоатация на услугата по маршрута London Heathrow—Philadelphia International Airport в дългосрочен план като жизнеспособна конкурентна сила.
- 47 На 17 декември 2014 г. жалбоподателят и встъпилата страна представят на Комисията споразумението за освобождаване на слотове, което двете дружества трябва да сключат с оглед на изпълнението на ангажиментите във връзка с поисканите от встъпилата страна слотове на двойката летища, London Heathrow и Philadelphia International Airport. С решение от 19 декември 2014 г. в съответствие с доклада на довереника от 17 декември 2014 г. Комисията одобрява споразумението за освобождаване на слотове.
- 48 Решението за освобождаване на слотовете от 19 декември 2014 г. предвижда, че встъпилата страна е длъжна да използва слотовете на жалбоподателя, за да предоставя услуга за полети без междинно кацане по маршрута London Heathrow—Philadelphia International Airport. Освен това то предвижда, че със съгласие на Комисията ще се счита, че встъпилата страна има предходни права, когато през периода на използване е било извършено подходящо използване на тези слотове, и че когато Комисията одобри предходните права, встъпилата страна ще запази слотовете на жалбоподателя и ще има право да ги използва за всички двойки градове.
- 49 Встъпилата страна започва да експлоатира маршрута Лондон—Филаделфия в началото на графика за летния сезон на IATA за 2015 г.
- 50 На 28 септември 2015 г. жалбоподателят изпраща писмо до довереника, в което му посочва, че тъй като встъпилата страна не е експлоатирила коригиращите слотове в съответствие с офертата си, тя не е извършила „подходящо използване“ на коригиращите слотове през летния сезон на 2015 г. и зимния сезон на 2015/2016 г. и че поради това тези сезони не е трябвало да бъдат отчитани за придобиването на предходни права.
- 51 След това са разменени няколко писма, по-специално между жалбоподателя и Комисията, в които жалбоподателят посочва, че встъпилата страна продължава да не спазва условията на своята оферта и следователно не може да претендира за придобиването на предходни права.

- 52 На 30 април 2018 г. Комисията приема Решение C(2018) 2788 окончателен за признаване на предходни права на Delta Air Lines (дело M.6607 US Airways/American Airlines), с което установява, че встъпилата страна е извършила подходящо използване на слотовете през периода на използване и одобрява предоставянето на предходни права на същата в приложение на клауза 1.10 от окончателните ангажименти (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 53 Обжалваното решение посочва като адресати US Airways, AMR Corporation и встъпилата страна. То е нотифицирано на AMR Corporation чрез адвокатите му в Брюксел (Белгия).
- 54 След като в обжалваното решение констатира, че встъпилата страна и жалбоподателят поддържат различни тълкувания относно условията, които трябва да бъдат изпълнени за предоставянето на предходни права, Комисията разглежда текста, предмета и контекста на окончателните ангажименти.
- 55 В обжалваното решение въпросът е разгледан в рамките на два етапа. На първо място, Комисията установява обстоятелствата, които са я накарали да приеме, че понятието „подходящо използване“ следва да се тълкува като съответстващо на липсата на „злоупотреба“. На второ място, Комисията изтъква доводите, които според нея не допускат тълкуване, според което под „подходящо използване“ трябва да се разбира „използване в съответствие с офертата“.
- 56 Така, след като констатира най-напред, че изразът „подходящо използване“ не е определен в окончателните ангажименти, обжалваното решение уточнява, че този израз следва да се тълкува „с оглед на предмета и контекста на [окончателните] ангажименти“.
- 57 Що се отнася до предмета на окончателните ангажименти, Комисията приема, че с тях се цели да се разсеят сериозните съмнения относно съвместимостта на сливането с вътрешния пазар и че клауза 1.9 от тези ангажименти е насочена към възстановяване на конкуренцията по съответния маршрут чрез създаване на конкурентна въздухоплавателна услуга.
- 58 Що се отнася до контекста на окончателните ангажименти, Комисията припомня, че предходните права имат за цел да насърчат евентуален нов участник да експлоатира съответния маршрут. За да бъде насърчен да навлезе обаче, евентуалният нов участник се нуждаел от ясни и проверими критерии, които да изключват всякакви произволни съображения.
- 59 Като се има предвид, че в обикновения език злоупотребата може да се приравни на неподходящо използване и че окончателните ангажименти определят изрази „злоупотреба“, докато изразът „подходящо използване“ не е дефиниран, Комисията заключава, че за да се дадат на евентуалния нов участник ясни и проверими указания, изразът „подходящо използване“ следва да се тълкува като липса на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти.
- 60 По-нататък в обжалваното решение Комисията отхвърля тезата, че изразът „подходящо използване“ следва да се разбира като „използване в съответствие с офертата“.
- 61 В това отношение съгласно обжалваното решение, първо, приравняването на „подходящото използване“ на „използване в съответствие с офертата“ предполагало изискване, което е почти невъзможно за изпълнение.
- 62 Второ, не можела да се приеме тезата, че само „отмяната поради извънредни оперативни причини“ е съвместима с „използване в съответствие с офертата“. От една страна, този критерий бил твърде неясен, за да се гарантира правна сигурност за евентуалния нов участник. От друга страна, този критерий не намирал подкрепа в текста на окончателните ангажименти.

- 63 Трето, тълкуването на „подходящото използване“ в смисъла на „използване в съответствие с офертата“ щяло да направи окончателните ангажименти много по-малко привлекателни за нов участник.
- 64 Четвърто, тъй като равнище на използване на слотовете в размер на 80 % фактически е правило в сектора на въздухоплаването, било неразумно от новия евентуален участник да се изисква използване в размер на 100 %.
- 65 Пето, от формуляра RM следвало, че окончателните ангажименти, що се отнася до предходните права, са до голяма степен сходни, с изключение на някои „незначителни пояснения и езикови отклонения“, с поетите по делото IAG/bmi. В последните ангажименти обаче „използването в съответствие с офертата“ не било условие за придобиване на предходните права. Следователно изразът „в съответствие с офертата“ в окончателните ангажименти представлявал само „незначително езиково отклонение“ спрямо ангажиментите по делото IAG/bmi.
- 66 Шесто, би било в противоречие със структурата на разглежданите разпоредби понятието „подходящо използване“ в клауза 1.10 от окончателните ангажименти да се тълкува в светлината на клауза 1.9 от посочените ангажименти, тъй като последната има за цел да установи целта на ангажимента, а именно да се предостави конкурентна въздухоплавателна услуга по маршрута, докато предходните права са определени в клауза 1.10.
- 67 В резултат на това разглеждане Комисията заключава в обжалваното решение, че изразът „подходящо използване“ не може да се разбира в смисъл на „използване в съответствие с офертата“, а трябва да се тълкува като „липса на злоупотреба“ със слотовете по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти.
- 68 Накрая, в обжалваното решение Комисията проверява дали встъпилата страна е допуснала злоупотреба със слотовете по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти, за да определи дали трябва да ѝ бъдат предоставени предходни права.
- 69 В това отношение Комисията установява непълно експлоатиране на слотовете от встъпилата страна, дължащо се на възстановяването на някои слотове на координатора преди крайния срок за възстановяване и на отмяната на някои полети. При все това Комисията приема, че използването на слотовете въпреки тяхното непълно експлоатиране е в съответствие с принципа „използвани слотове или загубени слотове“, уреден в член 10, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕИО) № 95/93 на Съвета от 18 януари 1993 година относно общите правила за разпределяне на слотовете на летищата в Общността (ОВ L 14, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 204, наричан по-нататък „Регламентът за слотовете“), тъй като слотовете, възстановени преди крайния срок за възстановяване, не следва да се вземат предвид при прилагането на посочения принцип и използването на слотовете през цялото време надвишава прага от 80 %. Като констатира, че встъпилата страна не е допуснала злоупотреба със слотовете съгласно клауза 1.13 от окончателните ангажименти, Комисията заключава, че в съответствие с писмената препоръка на довереника встъпилата страна е извършила подходящо използване на слотовете през периода на използване и одобрява да ѝ бъдат предоставени предходни права в съответствие с клауза 1.10 от окончателните ангажименти.

Производството и исканията на страните

- 70 На 10 юли 2018 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

71 Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски,
- да вземе всяко друго подходящо решение с оглед на обстоятелствата по делото.

72 Комисията моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

73 На 24 октомври 2018 г. встъпилата страна внася в секретариата на Общия съд искане за встъпване в производството в подкрепа на исканията на Комисията.

74 С решение на председателя на състава от 8 януари 2019 г. встъпилата страна е допусната до участие в производството в подкрепа на исканията на Комисията.

75 На 21 март 2019 г. встъпилата страна внася в секретариата на Общия съд писмено становище при встъпване, в което иска жалбата да бъде отхвърлена.

76 На 30 април 2019 г. жалбоподателят взема отношение по писменото становище при встъпване. От своя страна, на 25 април 2019 г. Комисията посочва, че няма да взема отношение по посоченото писмено становище.

77 По предложение на първи състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник на Общия съд да преразпредели делото на разширен съдебен състав.

78 В рамките на процесуално-организационните действия по член 89 от Процедурния правилник по предложение на съдията докладчик Общият съд (първи разширен състав) иска от Комисията да представи документи и поставя въпроси на главните страни в производството.

79 На 14 февруари 2020 г. Комисията представя поисканите документи, а главните страни отговарят на поставените въпроси.

80 На 13 март 2020 г. жалбоподателят представя становището си по отговорите на Комисията на поставените от Общия съд въпроси и по представените от нея документи.

81 На 11 май 2020 г. Комисията взема отношение по отговорите на жалбоподателя на поставените от Общия съд въпроси и по всички негови становища, а именно относно представените документи и отговорите на Комисията на поставените от Общия съд въпроси.

82 При тези условия и за да се спази принципът на състезателност, частта от становището на Комисията от 11 май 2020 г. относно становището на жалбоподателя по отговорите на Комисията на поставените от Общия съд въпроси, а именно точки 22—26 от него, не е взета предвид за целите на настоящото решение.

83 Тъй като страните не са поискали провеждането на съдебно заседание, Общият съд (първи разширен състав) решава на основание член 106, параграф 3 от Процедурния правилник да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството.

От правна страна

- 84 В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага две твърдения. Първото твърдение е относно грешки при прилагане на правото, допуснати от Комисията при тълкуване на понятието „подходящо използване“.
- 85 Второто твърдение на жалбоподателя е, че Комисията не е взела предвид всички релевантни обстоятелства за предоставянето на предходни права.

По първото твърдение

- 86 Първото основание се състои от две части. С първата част жалбоподателят поддържа, че изразът „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти, трябва да се разбира в смисъл, че се отнася до „използване в съответствие с офертата“. С втората част жалбоподателят цели да докаже, че изразът „подходящо използване“ не означава липсата на „злоупотреба“, тъй като целта на това понятие е различна.
- 87 Тъй като двете части на първото твърдение се отнасят до критериите, които следва да се вземат предвид при преценката на понятието „подходящо използване“, те следва да се разгледат заедно.
- 88 Съгласно обжалваното решение изразът „подходящо използване“ в клауза 1.10 от окончателните ангажименти следва да се тълкува като липса на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от посочените ангажименти, а не като използване „в съответствие с офертата“ на встъпилата страна. Като се има предвид, че непълното експлоатиране на слотовете от встъпилата страна спрямо нейната оферта не представлява „злоупотреба“, Комисията заключава, че встъпилата страна е извършила „подходящо използване“ и ѝ признава предходни права във връзка със слотовете, тоест възможност последната да използва слотовете по маршрут, различен от Лондон—Филаделфия, след периода на ползване.
- 89 За да достигне до изложеното в точка 88 по-горе тълкуване, Комисията най-напред отбелязва в точка 51 от обжалваното решение, че понятието за подходящо използване не е определено в окончателните ангажименти и че жалбоподателят и встъпилата страна нямат съгласие помежду си относно определението на това понятие, което следва да се възприеме. По-нататък, в точка 52 от обжалваното решение Комисията приема, че при липсата на ясно определение посоченото понятие трябва да се тълкува въз основа на текста, контекста и целта на разпоредбите на тези ангажименти.
- 90 Жалбоподателят, макар да критикува обхвата на непълното експлоатиране на слотовете от встъпилата страна, не оспорва, че използването на слотовете, извършено от нея, не представлява „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти.
- 91 За сметка на това жалбоподателят оспорва тълкуването на Комисията на израза „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти.
- 92 Всъщност съгласно тълкуването на жалбоподателя изразът „подходящо използване“ следва да се разбира в смисъл, че се отнася по принцип до използване „в съответствие с офертата“, което предполага, че Комисията разполага с известна свобода на преценка, за да определи дали използването, макар да не съответства изцяло на офертата, все пак може да се квалифицира като „подходящо използване“, по-специално с оглед на целта на ангажиментите.
- 93 Според жалбоподателя, ако изразът „подходящо използване“ се тълкува по този начин, е очевидно, че встъпилата страна не е извършила „подходящо използване“, поради което не би придобила предходни права.

- 94 В този смисъл първото твърдение е относно тълкуването на израза „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти.

По буквалното тълкуване на разглежданите разпоредби

- 95 Съгласно точка 56 от обжалваното решение в обикновения език „злоупотребата“ (misuse) може да се определи като „нецелесъобразно използване или използване по начин, какъвто не е бил предвиден“, а „подходящо използване“ като използване „съобразно целта или по начин, уместен с оглед на определена ситуация или случай“. От това следвало, че „подходящото използване“ е обратното на „злоупотребата“. Следователно след буквално тълкуване на използваните в окончателните ангажименти понятия под „подходящо използване“ на слотовете следвало да се разбира липсата на „злоупотреба“ с тях.
- 96 Съгласно точка 63 от обжалваното решение съдържащият се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти израз „в съответствие с офертата“ бил само „незначително езиково отклонение“, което не можело да бъде определящо за тълкуването на израза „подходящо използване“.
- 97 Жалбоподателят оспорва това тълкуване.
- 98 Жалбоподателят упреква Комисията за това, че тълкуването ѝ не зачита текста на релевантните разпоредби. Това тълкуване лишавало от всякакво полезно действие съдържащия се във второто изречение на клауза 1.9 от окончателните ангажименти израз „в съответствие с офертата“, който трябвало да се вземе предвид за целите на тълкуването на израза „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от посочените ангажименти. Също така еквивалентността между „подходящото използване“ и липсата на „злоупотреба“, възприета в обжалваното решение, противоречала на текста на разглежданите разпоредби.
- 99 В това отношение в самото начало следва да се отбележи, че окончателните ангажименти съдържат част, посветена на определенията. Изразът „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти, обаче не е определен в нея.
- 100 От смислова гледна точка понятието „подходящо използване“ само по себе си не поражда определено действие, а изисква референтна рамка, спрямо която може да се определи какво в случая представлява използване, което може да се квалифицира като „подходящо“, или евентуално използване, което не може да се квалифицира като „подходящо“.
- 101 Така, възприетият в обжалваното решение подход се състои в приравняване на „подходящото използване“ с липсата на „злоупотреба“, както е определена в клауза 1.13 от окончателните ангажименти, с което да се очертае референтната рамка за преценка на придобиването на предходни права.
- 102 За сметка на това, съгласно тълкуването на жалбоподателя, основаващо се най-вече на съдържащия се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти израз „в съответствие с офертата“, понятието „подходящо използване“ следва да се тълкува в смисъл, че се отнася по принцип до използване „в съответствие с офертата“. В този смисъл референтната рамка се очертавала от използването „в съответствие с офертата“, което предполагало, че Комисията разполага с известна свобода на преценка, за да определи дали използването, макар да не съответства изцяло на офертата, все пак може да се квалифицира като „подходящо използване“, по-специално с оглед на целта на ангажиментите, а именно да се създаде максимална конкуренция по съответния маршрут в полза на потребителите.

- 103 В това отношение следва да се отбележи, че оригиналният текст на окончателните ангажименти е на английски език и че понятието „misuse“, използвано в клауза 1.13 от посочените ангажименти, има относително широк смисъл и не се отличава непременно с отрицателна конотация. Следователно Комисията правилно е приела в точка 56 от обжалваното решение, че в обикновения език думата „misuse“ може да се определи като „нецелесъобразно използване или използване по начин, какъвто не е бил предвиден“.
- 104 При тези условия не може да се приеме, че извършеното в обжалваното решение приравняване на „подходящото използване“ на липсата на „злоупотреба“ (misuse) е несъвместимо с текста на съответните разпоредби.
- 105 Що се отнася до защитаването от жалбоподателя тълкуване, следва да се констатира, че теза, според която под „подходящо използване“ следва да се разбира използване, което е 100 % „в съответствие с офертата“, би била несъвместима със значението на израза „подходящо използване“. Всъщност думата „подходящ“ предполага използване, което остава под използването на слоговете „в съответствие с офертата“ на 100 %, като същевременно е над определен праг.
- 106 Доколкото обаче жалбоподателят поддържа, че изразът „подходящо използване“ следва да се тълкува в смисъл, че се отнася по принцип до използване „в съответствие с офертата“, като същевременно на Комисията се предоставя известна свобода на преценка по въпроса дали използване под прага на „използване в съответствие с офертата“ може да бъде подходящо, следва да се заключи, че тълкуването на жалбоподателя е съвместимо с израза „подходящо използване“.
- 107 От изложеното следва, че както тълкуването, възприето в обжалваното решение, така и това, което жалбоподателят защитава, са съвместими с текста на разглежданите разпоредби, поради което само буквалното тълкуване на посочените разпоредби не е решаващо.
- 108 При тези условия, за да се провери дали в обжалваното решение Комисията е могла да приеме, че „подходящото използване“, съдържащо се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти, трябва да се разбира като означаващо липсата на „злоупотреба“, е важно най-напред да се изяснят релевантните принципи за целите на тълкуването на израза „подходящо използване“, за да се провери на следващо място дали Комисията е приложила посочените принципи, без да допуска грешка при прилагане на правото.

По принципите на тълкуване на израза „в съответствие с офертата“

- 109 Първо, поначало и съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. решение от 7 май 2019 г., Германия/Комисия, T-239/17, EU:T:2019:289, т. 40 и цитираната съдебна практика), като ясният и точен текст все пак бележи границата на тълкуване (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2010 г., Комисия/Обединено кралство, C-582/08, EU:C:2010:429, т. 51 и цитираната съдебна практика). Освен това юрисдикциите на Съюза редовно прибегват до систематично тълкуване.
- 110 Тъй като съгласно параграф 200 от решението за допускане окончателните ангажименти са неразделна част от него, припомнените в точка 109 по-горе принципи се прилагат за тълкуването на посочените ангажименти, което впрочем страните признават.
- 111 Второ, следва да се вземат предвид специфичните правила за тълкуване, посочени в трета алинея от окончателните ангажименти.

- 112 Така окончателните ангажименти трябва да се тълкуват с оглед на решението за допускане в общата рамка, очертана от правото на Съюза, по-конкретно с оглед на Регламента за концентрациите, и при съобразяване на Известие на Комисията относно приемливите средства за защита съгласно Регламента за концентрациите и Регламента за прилагане (ОВ С 267, 2008 г., стр. 1, наричано по-нататък „Известието относно средствата за защита“).
- 113 Що се отнася, на първо място, до решението за допускане, следва да се припомни, че то е прието в приложение на член 6, параграф 1, буква б) от Регламента за концентрациите във връзка с член 6, параграф 2 от посочения регламент, а именно на етапа на предварителното разследване, тоест на фаза I.
- 114 Съгласно съдебната практика ангажиментите, предложени на етап I, трябва да позволяват на Комисията да приеме, че нотифицираната концентрация вече не поражда сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с вътрешния пазар на етапа на предварителното разследване. Тези ангажименти следователно позволяват да се избегне започването на фазата на задълбочено разследване (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 290 и цитираната съдебна практика).
- 115 Всъщност член 8, параграф 2 от Регламента за концентрациите позволява на Комисията да обвърже дадено решение, с което в приложение на критерия, определен в член 2, параграф 2 от посочения регламент, дадена концентрация се обявява за съвместима с вътрешния пазар, с условия и задължения, които имат за цел да гарантират, че съответните предприятия изпълняват поетите от тях ангажименти спрямо Комисията с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с общия пазар (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 291 и цитираната съдебна практика).
- 116 Като се имат предвид както значимостта на финансовите интереси и индустриалните или търговските цели, присъщи за този тип операции, така и правомощията, с които разполага Комисията в тази област, в интерес на съответните предприятия е да направят всичко необходимо, за да улеснят работата на администрацията. Същите причини задължават и Комисията да изпълни с цялата дължима грижа задълженията си за контрол в областта на концентрациите (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 292 и цитираната съдебна практика).
- 117 Следва също да се посочи, че в рамките на контрола върху концентрациите Комисията е оправомощена да приеме единствено ангажименти, които са от естество да направят нотифицираната концентрация съвместима с общия пазар (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 293 и цитираната съдебна практика).
- 118 В това отношение следва да се приеме, че ангажименти, предложени от една от страните по концентрацията, отговарят на този критерий само доколкото Комисията е в състояние да заключи със сигурност, че прилагането им ще бъде възможно и че действията, които са резултат от тях, ще бъдат достатъчно надеждни и устойчиви, за да може създаването или засилването на господстващо положение или пречките пред ефективната конкуренция, които ангажиментите имат за цел да възпрепятстват, да не могат да възникнат в сравнително близко бъдеще (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 294 и цитираната съдебна практика).
- 119 Комисията разполага с широка свобода на преценка относно необходимостта от поемането на ангажименти с цел да се разсеят сериозните съмнения, породени от концентрацията (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 295 и цитираната съдебна практика).

- 120 Поетите в хода на фаза I ангажименти имат за цел да разсеят сериозните съмнения относно това дали концентрацията ще навреди съществено на действителната конкуренция в общия пазар или на съществена част от него, по-специално поради факта на създаването или засилването на господстващо положение. В резултат на това, поетите в хода на фаза I ангажименти, предвид обхвата и съдържанието им, трябва да са от такова естество, че да позволят на Комисията да приеме решение за одобряване, без да започва фаза II, тъй като Комисията е трябвало да може, без да допусне явна грешка в преценката, да приеме, че посочените ангажименти представляват пряк и достатъчен отговор, който може да разсеи убедително всички сериозни съмнения (вж. решение от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-162/10, EU:T:2015:283, т. 297 и цитираната съдебна практика).
- 121 На второ място, що се отнася до тезата на жалбоподателя, че формулярът RM не е релевантен за тълкуването на клаузите на окончателните ангажименти, следва да се припомни, че третата алинея от посочените ангажименти предвижда, че те трябва да се тълкуват по-специално с оглед на Регламента за концентрациите.
- 122 От член 23, параграф 1, буква в) от Регламента за концентрациите следва обаче, че Комисията разполага с правомощие да определи по-специално процедурата и сроковете за приемане и изпълнение на ангажиментите по член 6, параграф 2 от него. Във връзка с това Комисията приема Регламента за прилагане, член 20, параграф 1а от който гласи, че едновременно с предлагането на ангажименти съгласно член 6, параграф 2 от Регламента за концентрациите засегнатите предприятия представят един оригинал на информацията и документите, изисквани съгласно формуляра RM относно средствата за правна защита, съдържащ се в приложение IV към него.
- 123 Така, противно на поддържаното от жалбоподателя, след като наличието на формуляр RM произтича от Регламента за концентрациите, условията на окончателните ангажименти трябва в съответствие с третата алинея от тях да се тълкуват с оглед на този формуляр и на посоченото от страните по сливането в него.
- 124 На трето място, що се отнася до „общата рамка, очертана от правото на Съюза“, следва да се има предвид по-специално Регламентът за слотовете.
- 125 На четвърто място, следва да се отбележи, че макар ангажиментите да имат за цел да отстранят сериозните съмнения относно съвместимостта на концентрацията с вътрешния пазар, те са релевантни и за третите лица, които поемат дейностите на участниците в концентрацията. Всъщност условията за поемането на тези дейности до голяма степен се определят от ангажиментите.

По тълкуването на разглежданите разпоредби в светлината на данните от формуляра RM

- 126 Според точка 63 от обжалваното решение, от формуляра RM, представен от страните по сливането, следва, че окончателните ангажименти, що се отнася до предходните права, са до голяма степен сходни, с изключение на някои „незначителни пояснения и езикови отклонения“, с поетите по делото IAG/bmi. Макар ангажиментите по делото IAG/bmi да упоменават „подходящото използване“, те не изискват слотовете да бъдат използвани през периода на използване по начин, който да е „в съответствие с офертата“. Следователно формулировката „в съответствие с офертата“ в окончателните ангажименти по настоящото дело не води до никакво изменение в изискванията, произтичащи от предходността, а представлява само „незначително езиково отклонение“ спрямо ангажиментите по делото IAG/bmi.
- 127 Жалбоподателят оспорва този извод, като изтъква редица доводи.

128 За да се прецени основателността на извода, до който стига Комисията в точка 63 от обжалваното решение, в самото начало следва да се припомнят съответните задължения на последната и на предприятията, нотифициращи концентрация, по-специално що се отнася до ангажиментите.

129 В това отношение следва да се отбележи, че от разпоредбите на уводната част на приложение IV към Регламента за прилагане следва, че формулярът RM „определя информацията и документите, които се представят от засегнатите предприятия едновременно с предлагането на задължения съгласно член 6, параграф 2“ от Регламента за концентрациите, и че „[а]ко [засегнатите предприятия считат], че която и да е конкретна информация, изисквана от настоящата форма, може би не е необходима за оценката на Комисията, [те могат да се обърнат] към Комисията с искане за освобождаване от определени изисквания, като [представят] адекватни доводи защо тази информация не е от значение“.

130 Точка 7 от Известието относно средствата за защита предвижда следното:

„Комисията трябва да прецени дали предложените средства за защита, след като бъдат приложени, ще отстранят установените съмнения относно конкуренцията. Единствено страните притежават цялата съществена информация, която е необходима за тази преценка, по-специално по отношение на приложимостта на предлаганите ангажименти и жизнеспособността и конкурентоспособността на активите, предлагани за продажба. Поради това отговорност на страните е да предоставят цялата тази налична информация, която е необходима за преценката на Комисията на предложението за средства за защита. За тази цел Регламентът за прилагане задължава [страните, които ги нотифицират], заедно с предложените ангажименти, да предоставят подробна информация относно съдържанието на предложените ангажименти, условията за тяхното изпълнение и да докажат тяхната пригодност да отстранят всяко значително възпрепятстване на ефективната конкуренция, както е установено в приложението към Регламента за прилагане (форма „RM“) [...]“.

131 Освен това в точка 79 от Известието относно средствата за защита се уточнява следното:

„С цел да бъде изградена основа на решението съгласно член 6, параграф 2 [от Регламента за концентрациите], предложенията за ангажименти трябва да отговарят на следните изисквания:

а) те уточняват достатъчно подробно материалните и процесуални ангажименти, поети от страните;

[...]“.

132 Освен това точка 82 от Известието относно средствата за защита предвижда следното:

„Поради ограниченията във времето във фаза I, особено важно е страните своевременно да представят на Комисията информацията, която се изисква в Регламента за прилагане, за да може правилно да се оценят съдържанието и функционалността на задълженията и тяхната пригодност трайно да запазят условията на ефективната конкуренция на общия пазар [...]“.

133 Накрая, Комисията отбелязва, без това да се оспорва от жалбоподателя, че с оглед на значителния обем на фактите и данните, които трябва да разгледа в рамките на процедурите по Регламента за концентрациите, и на изискването за бързина, което се прилага във връзка с тези процедури, по-специално в случай на одобрение в края на фаза I със съответни средства за защита, информацията, предоставена от предприятията във формулярите RM, е от съществено значение, за да може тя да оцени по подходящ начин съдържанието, целта, жизнеспособността и ефикасността на предложените ангажименти в ограничените срокове, с които разполага.

Целта на формуляра RM е да се осигури яснота на предложените ангажименти и да не се допусне те да съдържат „троянски коне“. Освен това формулярът RM описва начина, по който самото предприятие разбира ангажиментите, които предлага.

- 134 В случая следва да се припомни, че е безспорно, че текстуално окончателните ангажименти се отклоняват от ангажиментите по делото IAG/bmi.
- 135 Всъщност, както е видно от сравнението между клауза 1.9 от окончателните ангажименти и клауза 1.3.1 от ангажиментите по делото IAG/bmi, изразът „услуга без междинно кацане на Двойката летища в съответствие с офертата, представена в приложение на клауза 1.24“ е включен в окончателните ангажименти вместо изрече „Съответната двойка градове, за която тези слотове са били прехвърлени“, използван в ангажиментите по делото IAG/bmi.
- 136 Също така, за разлика от окончателните ангажименти, ангажиментите по делото IAG/bmi съдържат раздел, озаглавен „Предоставяне на предходни права във връзка със слотове“, отнасящ се до периода на използване, предоставянето на предходни права и „злоупотребата“.
- 137 Освен това е безспорно, както бе припомнено в точки 23—27 по-горе, че страните по сливането са посочили както във формуляра RM от 18 юли 2013 г., така и в този от 30 юли 2013 г., че ангажиментите им се основават главно на ангажиментите по делото IAG/bmi. В допълнение, в раздела от формуляра RM относно отклоненията от текстовете образци се уточнява, че точките, в които окончателните ангажименти се отклоняват от задълженията по делото IAG/bmi, с изключение на „незначителните езикови отклонения или разясненията, които се изискват с оглед на конкретните обстоятелства в настоящия случай“, са били набелязани „с цел подпомагане при оценката на ангажиментите“. В частта от формуляра RM, отнасяща се до промените, страните по сливането не сигнализират за каквото и да било отклонение във връзка с разпоредбите относно предходните права спрямо ангажиментите по делото IAG/bmi.
- 138 Така или добавянето „в съответствие с офертата“, съдържащо се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти, е само „незначително езиково отклонение“, което няма връзка с предходните права, или този израз цели да въведе съществено изменение спрямо ангажиментите по делото IAG/bmi, доколкото се отнасят до предходните права. В последния случай обаче страните по сливането е трябвало да отбележат това във формуляра RM.
- 139 При тези условия изводът на Комисията, че разликата между текста на окончателните ангажименти и този на ангажиментите по делото IAG/bmi представлява само „незначително езиково отклонение“, изглежда не съдържа грешка.
- 140 След като е установено, че текстът на окончателните ангажименти се отклонява от този на ангажиментите по делото IAG/bmi, жалбоподателят трябва да докаже, че въпреки съдържащите се във формуляра RM указания изразът „в съответствие с офертата“ не представлява просто „незначително езиково отклонение“.
- 141 В този контекст жалбоподателят изтъква редица доводи, за да оспори извода на Комисията, съдържащ се в точка 63 от обжалваното решение, и да докаже релевантността на изрече „в съответствие с офертата“ за тълкуването на изрече „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти, и по този начин за предоставянето на предходни права.
- 142 На първо място, жалбоподателят изтъква, че от точка 7 от Известието относно средствата за защита, припомнена в точка 113 по-горе, следвало, че задължението за информиране на Комисията чрез обясненията, съдържащи се във формуляра RM, намира своето основание в обстоятелството, че често само участниците в концентрацията разполагат с информацията, която е абсолютно необходима за преценка на ангажиментите и която следователно трябва да

бъде посочена във формуляра RM. Що се отнася обаче до разпоредбите относно предходните права, страните по сливането не разполагали с такава изключителна информация и Комисията била в същата степен като тях в състояние да прецени значението на израза „в съответствие с офертата“.

143 Тази теза не би могла да се приеме. Всъщност, след като в раздел 3 от формуляра RM се предвижда задължение за страните по сливането да посочват отклоненията от текстовите образци, страните трябва да изпълнят това условие, независимо от мотивите, които обосновават съществуването на споменатото правило.

144 При това положение жалбоподателят няма основание да твърди, че вместо да се придържа към посоченото от страните по сливането във формуляра RM, Комисията е трябвало да оцени значението на израза „в съответствие с офертата“, без да вземе предвид това, което страните по сливането са посочили във формуляра RM.

145 На второ място, жалбоподателят поддържа, че не е било необходимо във формуляра RM да се посочва разликата между предложените ангажименти и ангажиментите по делото IAG/bmi, тъй като към онзи момент нито страните по сливането, нито Комисията са считали, че включването на израза „в съответствие с офертата“ е важно, тъй като това включване само изисквало от новия участник нещо очевидно, а именно да спази обещанията си.

146 Този довод не може да се приеме.

147 Всъщност, доколкото в съответствие с принципа „използвани слотове или загубени слотове“, уреден в член 10, параграф 2 от Регламента относно слотовете, експлоатационен праг от 80 % е достатъчен, не може да се приеме, че от само себе си се разбира, че по принцип се предполага, че новият участник ще експлоатира въздухоплавателната услуга, предмет на неговата оферта, на 100 %, за да може да получи предходни права.

148 Освен това доводът на жалбоподателя показва, че към момента на договарянето на ангажиментите с Комисията страните по сливането вече са считали, че изразът „в съответствие с офертата“ е задължавал новия участник да предоставя въздухоплавателна услуга в съответствие с офертата си, за да може да получи предходни права.

149 Доколкото обаче задължението за използване „в съответствие с офертата“ не следва от текста на ангажиментите по делото IAG/bmi, страните по сливането е трябвало да посочат във формуляра RM разликата в текста на предложените ангажименти като съществена промяна, за да привлекат по този начин вниманието на Комисията върху това изменение.

150 След като страните по сливането не са привлекли вниманието на Комисията към това обстоятелство в нарушение на задълженията, произтичащи от приложение IV към Регламента за прилагане, жалбоподателят няма основание да се позовава на същото в подкрепа на своето тълкуване на окончателните ангажименти.

151 На трето място, жалбоподателят твърди, че не е било необходимо да се посочва във формуляра RM изразът „в съответствие с офертата“, съдържащ се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти, тъй като значението му не се нуждае от разяснения и в него няма нищо неясно или двусмислено.

152 Този довод не може да бъде приет.

153 На пръв поглед, тъй като раздел 3 от формуляра RM задължава страните да сигнализируют за всяко отклонение от текстовите образци, фактът, че отклонението в текста се състои в добавянето на израз, който не е неясен или е недвусмислен, е ирелевантен.

- 154 Освен това релевантността на този израз за предоставянето на предходни права далеч не е очевидна с оглед на обстоятелствата в конкретния случай.
- 155 Всъщност с оглед на структурата на съответните разпоредби от ангажиментите по делото IAG/bmi, произтичаща от начина им на подредба, условията, свързани с придобиването на предходни права, се уреждат в клауза 1.3.2 от тях, съответстваща на клауза 1.10 от окончателните ангажименти, докато клауза 1.3.1 от тях, съответстваща на клауза 1.9 от последните, има за цел да уточни „конкурентната въздухоплавателна услуга“, която може да се осъществява през периода на използване.
- 156 При това положение Комисията не е трябвало да счита, че добавянето на израза „в съответствие с офертата“ в клауза 1.9 от окончателните ангажименти трябва да бъде релевантно за предоставянето на предходни права.
- 157 Освен това следва да се припомни, че от попълнения от страните по сливането формуляр RM е видно, че разпоредбите относно предходните права в окончателните ангажименти имат същото значение като тези в ангажиментите по делото IAG/bmi, с изключение на „незначителните езикови отклонения“.
- 158 При това положение доводът на жалбоподателя, че Комисията е трябвало да разбира разпоредбите относно предходните права в по-различен смисъл, не е основателен.
- 159 На четвърто място, що се отнася по-конкретно до кореспонденцията между страните по сливането и Комисията през периода, в който последната е изисквала те да включат в ангажиментите си „предходни права“, в отговор на въпрос на Общия съд Комисията посочва, че „счита за установено“, че между 18 и 25 юли 2013 г. е било проведено обсъждане „между страните относно някои различия между [предложението за ангажименти] от 16 юли 2013 г. и ангажиментите по „делото IAG/bmi“.
- 160 В нито един момент обаче нито в писмената фаза на производството, нито в отговор на въпросите на Общия съд, нито в отговор на посоченото от Комисията, припомнено в точка 159 по-горе, жалбоподателят не твърди, че по време на преговорите за ангажиментите страните по сливането са уведомили изрично Комисията относно концепцията си за ангажиментите, съгласно която новият участник е длъжен да предоставя въздухоплавателна услуга в съответствие с офертата си, за да може да получи предходни права.
- 161 Тъй като обаче жалбоподателят трябва, както бе припомнено в точка 140 по-горе, да докаже, че страните по сливането са привлекли вниманието на Комисията върху отклонението в текста между окончателните ангажименти и разпоредбите относно предходните права в ангажиментите по делото IAG/bmi, и тъй като жалбоподателят не представя никакво подходящо доказателство във връзка с кореспонденцията между страните по сливането и Комисията, спомената в точка 159 по-горе, се налага изводът, че в тази кореспонденция страните по сливането не са запознали Комисията с посоченото отклонение в текста на ангажиментите.
- 162 На пето място, жалбоподателят поддържа, че от генезиса на окончателните ангажименти следва, че изразът „в съответствие с офертата“ произтича от ангажиментите по делото A ++, отразяващи „състоянието на техниката“ относно използването на ангажименти във връзка със слотовете на авиокомпаниите. Освен това в много отношения Комисията се основала на тези ангажименти в рамките на преговорите, довели до окончателните ангажименти. Следователно жалбоподателят твърди, че не се е очаквало страните по сливането да сигнализират за това добавяне спрямо делото IAG/bmi.
- 163 Този довод не може да бъде приет, тъй като не е основателен от фактическа страна.

- 164 Първо, възпроизведената формулировка от ангажиментите по делото A ++ не отразява „състояние на техниката“, поне що се отнася до предходните права.
- 165 Всъщност безспорно е, че ангажиментите по делото A ++ не предвиждат предоставянето на предходни права. Следователно клауза 1.2.6 от посочените ангажименти не се отнася до условията за предоставяне на предходни права.
- 166 Впрочем именно по тази причина се очаква страните по сливането да въведат в ангажиментите си, по изрично искане на Комисията, разпоредби относно предходните права като съдържащите се в ангажиментите по делото IAG/bmi.
- 167 Освен това фактът, припомнен от жалбоподателя, че по отношение на някои елементи от окончателните ангажименти Комисията е поискала от страните по сливането да се ръководят от ангажиментите по делото A ++, е ирелевантен. Всъщност разпоредбите, предмет на делото A ++, на които се позовава жалбоподателят, не се отнасят до предходните права.
- 168 Второ, твърденията на жалбоподателя относно генезиса на окончателните ангажименти са неточни.
- 169 На 10, 14, 16 и 25 юли 2013 г. страните по сливането представят на Комисията различни редакции на ангажиментите, изготвени от тях, за да може последната да ги прецени.
- 170 Наистина изразът „в съответствие с офертата“ е включен в предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г., което Впрочем е отразено в съпоставената редакция, изготвена от жалбоподателя и упомената в точка 11 по-горе.
- 171 Не съществува обаче връзка на приемственост между релевантните разпоредби от предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г. и клауза 1.9 от окончателните ангажименти.
- 172 Всъщност клаузи 1.9—1.11 от окончателните ангажименти не представляват изменение на съответните предходни клаузи, а нов текст, включен като единно цяло в ангажиментите от 16 юли 2013 г., видно от съпоставената редакция, включваща предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г. и предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г., представена от жалбоподателя като приложение A 7 към неговата жалба.
- 173 Това се потвърждава и от самия жалбоподател, който признава в точка 127 от жалбата, че страните по сливането са използвали ангажиментите по делото IAG/bmi като основен текст при изготвяне на предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г., поради което не би могло да се твърди, че съществува каквато и да било приемственост между клауза 1.11 от предложението за ангажименти от 14 юли 2013 г. и клауза 1.9 от окончателните ангажименти.
- 174 Освен това следва да се отбележи, че както бе припомнено в точка 12 по-горе, Комисията изрично и на два пъти е поискала в ангажиментите да бъдат включени предходни права, като същевременно в електронното си писмо от 13 юли 2013 г. е уточнила, че трябва да се въведат предходни права „като тези“, предложени по делото IAG/bmi.
- 175 В това отношение е важно да се подчертае, че в отговор на това искане страните по сливането уточняват, че са били включени предходни права „в съответствие с искането“ на Комисията, видно от електронното писмо, придружаващо предложението за ангажименти от 16 юли 2013 г., включващо за първи път разпоредби относно предходните права, идентични на съдържащите се в окончателните ангажименти.

- 176 Освен това страните по сливането потвърждават във формулярите RM от 18 и 30 юли 2013 г., че ще спазват ангажиментите по делото IAG/bmi, без изобщо да посочват отклонение, що се отнася до разпоредбите относно предходните права.
- 177 При това положение доводите на жалбоподателя, изведени от генезиса на окончателните ангажименти и от твърдението, че ангажиментите по делото A ++ отразяват „състоянието на техниката“, не могат да бъдат приети.
- 178 На шесто място, жалбоподателят поддържа, че разликата в текста между неговите ангажименти и тези по делото IAG/bmi, и по-специално изразът „в съответствие с офертата“, се обяснява с факта, че за разлика от делото IAG/bmi, настоящото дело се отнася само до един въздушен маршрут.
- 179 Доколкото твърденията на жалбоподателя трябва да се разбират в смисъл, че промените в текста трябва да се тълкуват като „разяснения, които се изискват с оглед на конкретните обстоятелства в настоящия случай“, в съответствие с указанията, съдържащи се във формуляра RM, този довод също не може да бъде приет.
- 180 От една страна, тази теза се оспорва от самия жалбоподател. Всъщност в параграф 3 от писмените си отговори от 14 февруари 2020 г. на въпросите на Общия съд той твърди, че страните по сливането не са счели, че изразът „в съответствие с офертата“ попада в обхвата на понятието „разяснения, които се изискват с оглед на конкретните обстоятелства в настоящия случай“.
- 181 От друга страна и при всички положения, следва да се констатира, че броят на въздушните маршрути е напълно ирелевантен, що се отнася до въпроса на какво равнище трябва да се използват слотовете, за да представляват „подходящо използване“ за целите на предоставянето на предходни права.
- 182 На седмо място, следва да се разгледат още няколко други твърдения на жалбоподателя. Всъщност той поддържа, че Комисията е трябвало да забележи направената в текста на окончателните ангажименти промяна спрямо релевантните разпоредби на ангажиментите по делото IAG/bmi и „е трябвало да прецени формулировката и евентуалните последици от нея“. Освен това в отговорите си на поставените от Общия съд въпроси той счита, че Комисията е сравнила „внимателно“ текста на релевантните разпоредби и към онзи момент е разбрала и одобрила факта, че са били възпроизведени „технически елементи“ от ангажиментите по делото A ++.
- 183 В същото време обаче жалбоподателят твърди, че „[в] действителност никой не е имал причини да разглежда конкретната спорна формулировка“ и че „не е било необходимо нито страните [по сливането], нито Комисията да разглеждат [въпросната] формулировка“.
- 184 Във всички случаи доводите на жалбоподателя не могат да бъдат приети.
- 185 Доколкото би трябвало да се разбира, че жалбоподателят има предвид, че Комисията е знаела за промяната в текста, дължаща се на добавянето на израза „в съответствие с офертата“, доводът е ирелевантен.
- 186 Всъщност Комисията изглежда признава, че е установила промените в текста на ангажиментите. От това обаче не следва, че Комисията е трябвало на това основание да заключи, че тези промени са съществени за тълкуването на понятието „подходящо използване“, съдържащо се в клауза 1.10 от окончателните ангажименти, и не са просто „незначително езиково отклонение“.

- 187 Поради същите причини не може да се приеме доводът, че Комисията е разбрала и одобрила факта, че са били възпроизведени „технически елементи“ от ангажиментите по делото A ++.
- 188 Всъщност, като квалифицира израза „в съответствие с офертата“ като „незначително езиково отклонение“, Комисията счита именно това добавяне за „технически“, а не за съществен елемент.
- 189 Ако твърденията на жалбоподателя трябва да се разбират в смисъл, че ако беше извършила проверката си с дължимата грижа, Комисията е трябвало не само да забележи промяната в текста, но и да я разбере като релевантна и съществена за предоставянето на предходни права, следва да се констатира, че подобен довод не би бил основателен.
- 190 В това отношение Общият съд препраща към съответните задължения на Комисията и на предприятията, нотифициращи концентрация, изложени в точки 129—133 по-горе.
- 191 Наистина, както бе припомнено в точка 116 по-горе, Комисията е длъжна да „изпълни с цялата дължима грижа задълженията си за контрол в областта на концентрациите“.
- 192 Това задължение обаче няма за цел да освободи предприятията, нотифициращи концентрацията, от задължението им да предоставят във формуляра RM точна и вярна информация.
- 193 Всъщност предприятие, което е предоставило информация във формуляра RM, по принцип не може да твърди, че Комисията трябва да не се съобразява с посочената информация и да разгледа с повече внимание текста на предложените ангажименти.
- 194 Доводът на жалбоподателя обаче предполага именно, че Комисията е трябвало да разбере израза „в съответствие с офертата“ като релевантен за предоставянето на предходни права, и то въпреки факта, че информацията, предоставена от страните по сливането във формуляра RM, е била в различен смисъл.
- 195 В случая обаче Комисията не е допуснала грешка, като е приела в обжалваното решение, че съдържащият се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти израз „в съответствие с офертата“ е ирелевантен за предоставянето на предходни права.
- 196 Всъщност с оглед на генезиса на ангажиментите, припомнен в точки 169—175 по-горе, Комисията не е трябвало да приема, че разликата между текста на предложенията за ангажименти от 14 юли 2013 г. и този на предложенията за ангажименти от 16 юли 2013 г. е била съществена.
- 197 Това важи в още по-голяма степен, тъй като според структурата на съответните разпоредби относно ангажиментите по делото IAG/bmi, произтичаща от начина им на подредба, условията, свързани с придобиването на предходни права, се уреждат в клаузата, съответстваща на клауза 1.10 от окончателните ангажименти.
- 198 Така, доколкото с израза „в съответствие с офертата“ жалбоподателят изменя клауза 1.9 от окончателните ангажименти, Комисията е имала още по-малко основания да предполага, че тази промяна в текста може да бъде нещо различно от „незначително езиково отклонение“ по смисъла на формуляра RM.
- 199 Освен това, ако страните по сливането са имали намерение да придадат различен смисъл на съдържащите се в окончателните ангажименти разпоредби относно предходните права в сравнение със съдържащите се в ангажиментите по делото IAG/bmi, те са могли и е трябвало да уведомят Комисията за това, като го посочат ясно във формуляра RM.

200 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателят не е успял да обори извода, направен в точка 63 от обжалваното решение. От това следва, че формулировката „в съответствие с офертата“, съдържаща се в клауза 1.9 от окончателните ангажменти, представлява само „незначително езиково отклонение“ спрямо ангажиментите по делото IAG/bmi, според които предоставянето на предходни права не е подчинено на изискването въздухоплавателната услуга да е експлоатирана в съответствие с офертата през периода на използване.

По систематичното тълкуване на разглежданите разпоредби

201 Съгласно точка 57 от обжалваното решение обстоятелството, че окончателните ангажменти съдържат определение за „злоупотреба“, но не и за „подходящо използване“, показва наличието на еквивалентност между „подходящото използване“ и „липсата на злоупотреба“. Така положение, което не съответства на „злоупотреба“ със слотовете, може да се счита за „подходящо използване“.

202 В точка 64 от обжалваното решение се приема, че предходните права се уреждат от клауза 1.10 от окончателните ангажменти, докато клауза 1.9 е свързана с целта на ангажмента относно слотовете. В този смисъл би било в противоречие със структурата на разглежданите разпоредби предоставянето на предходни права да се подчинява на условия, изведени от клауза 1.9 от окончателните ангажменти.

203 Жалбоподателят оспорва това тълкуване с редица доводи.

204 На първо място, за да се разгледа възприетото в обжалваното решение тълкуване на Комисията с оглед на доводите на жалбоподателя, следва да се отбележи, първо, че що се отнася до приравняването на „подходящото използване“ на липсата на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажменти, така както е направено в обжалваното решение, в точка 100 по-горе бе установено, че изразът „подходящо използване“ сам по себе си не поражда определено действие, а изисква референтна рамка, спрямо която може да се определи какво в случая представлява използване, което може да се квалифицира като „подходящо“.

205 При това положение като цяло няма пречка за позоваване на други разпоредби от окончателните ангажменти, за да се придаде по-точен смисъл на понятието „подходящо използване“.

206 Второ, приравняването на „подходящото използване“ на липсата на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажменти е обосновано в няколко отношения.

207 Най-напред, понятието „злоупотреба“ може да се разбира като „нецелесъобразно използване или използване по начин, какъвто не е бил предвиден“, както бе констатирано в точка 103 по-горе, така че приравняването на „подходящото използване“ на липсата на „злоупотреба“ изглежда уместно.

208 По-нататък жалбоподателят упреква встъпилата страна в непълно експлоатиране на слотовете. Клауза 1.13, буква б) от окончателните ангажменти обаче урежда именно случая на непълно използване на слотовете, като го квалифицира като „злоупотреба“.

209 Накрая, следва да се отбележи, че в ангажиментите по делото IAG/bmi, които страните по сливането е трябвало да приемат по изрично искане на Комисията като образец относно предходните права в окончателните ангажменти, разпоредбите относно „злоупотребата“ се появяват в раздела, озаглавен „Предоставяне на предходни права във връзка със слотовете“.

Ето защо следва да се приеме, че в съответствие с начина, по който са структурирани тези ангажименти, разпоредбите относно „злоупотребата“ са релевантни за предоставянето на предходни права.

- 210 Всъщност, противно на поддържаното от жалбоподателя, заглавията на разделите в правните текстове имат значение при систематичното тълкуване на разпоредби.
- 211 Както обаче бе констатирано в точка 200 по-горе, от страните по сливането се е очаквало да въведат предходни права „като тези“, предложени по делото IAG/bmi, и Комисията е имала основание да приеме, че разликата между текста на клауза 1.3.1 от тези ангажименти и този на клауза 1.9 от окончателните ангажименти представлява само „незначително езиково отклонение“, което не отразява волята на страните по сливането да придадат различно значение на предвидените в окончателните ангажименти предходни права.
- 212 Ето защо следва да се приеме, че в случая разпоредбите относно „злоупотребата“ могат да бъдат релевантни за предоставянето на предходни права.
- 213 На второ място, както вече бе посочено в точка 197 по-горе, с оглед на структурата на релевантните разпоредби от ангажиментите по делото IAG/bmi условията, свързани с придобиването на предходни права, се уреждат в клауза 1.3.2 от тях, съответстваща на клауза 1.10 от окончателните ангажименти, докато клауза 1.3.1 от ангажиментите по делото IAG/bmi, съответстваща на клауза 1.9 от окончателните ангажименти, има за цел да уточни „конкурентната въздухоплавателна услуга“, която може да се осъществява през периода на използване.
- 214 Същата структура е възпроизведена в окончателните ангажименти, както ясно личи от определенията на съдържащите се в тях понятия.
- 215 Структурата на текста на разглежданите разпоредби става още по-ясна, като се сравняват клаузите относно спецификацията на „конкурентната въздухоплавателна услуга“ от ангажиментите по делата A ++ и IAG/bmi с клауза 1.9 от окончателните ангажименти.
- 216 Всъщност от клауза 1.2.6 от ангажиментите по делото A ++, които освен това не предвиждат възможност за придобиване на предходни права, следва, че се очаква новият участник да използва слотовете единствено за „предоставяне на услугите, предложена в офертата“, и той не може да ги използва за обслужване на друг маршрут. В това отношение позоваването на офертата служи за уточняване на законното използване на слотовете по съответните летищни маршрути.
- 217 Що се отнася до клауза 1.3.1 от ангажиментите по делото IAG/bmi относно „конкурентната въздухоплавателна услуга“, тя, подобно на клауза 1.2.6 от ангажиментите по делото A ++, уточнява законното използване на слотовете. Вместо обаче да препраща в това отношение към офертата на новия участник, понятието за законно използване е уточнено в първото изречение, а именно предоставяне на услуга между съответната двойка летища. Като се има предвид обаче, че по делото IAG/bmi новият участник разполага с възможност да придобие предходни права, което предполага именно възможността да се използват слотовете за който и да е летищен маршрут, във второто изречение от клауза 1.3.2 е било полезно да се изясни, че забраната за използване на слотовете на друга двойка летища не се прилага по абсолютен начин, а само през периода на използване и до момента, в който новият участник е придобил предходни права.
- 218 Така в контекста на ангажиментите по делото IAG/bmi клауза 1.3.1, второ изречение, се разбира като обикновено пояснение.

- 219 Клауза 1.9 от окончателните ангажименти по принцип следва модела на клауза 1.3.1 от ангажиментите по делото IAG/bmi. Всъщност в първото изречение на клауза 1.9 от окончателните ангажименти законното използване на слотовете е уточнено посредством индикацията, че „по принцип“ новият участник може да използва слотовете само за да предлага услуга по маршрута между съответната двойка градове. Във второто изречение се уточнява, че тази забрана не се прилага, ако новият участник е извършвал посочената услуга през периода на използване.
- 220 При тези условия се оказва, че добавянето на изреча „в съответствие с офертата“, доколкото той трябва да се разбира като „фактическа“ дефиниция на предходността, както поддържа жалбоподателят, текстуално се отклонява съществено от начина, по който са структурирани съответните разпоредби от ангажиментите по делото IAG/bmi, които страните по сливането е следвало да използват като образец.
- 221 Всъщност второто изречение на клауза 1.3.1 от ангажиментите по делото IAG/bmi цели само да изясни факта, че забраната за използване на слотовете за друга двойка градове не се прилага в случай на придобиване на предходни права. Така това изречение не предвижда качествени изисквания, обуславящи използването на слотовете за други маршрути.
- 222 Освен това в ангажиментите по делото A ++ препратката към офертата на новия участник служи единствено да се изясни фактът, че слотовете могат да бъдат използвани само по договорения в посочената оферта маршрут, без да се налагат изисквания относно тяхната експлоатация.
- 223 Макар от изложеното по-горе да следва, че като смесват разпоредбите, заимствани от ангажиментите по делото IAG/bmi, с част от изречение, възпроизведено от задълженията по делото A ++, страните по сливането са се отклонили от ангажиментите по делото IAG/bmi, които обаче е следвало да ползват като образец, уместно е при все това да се отбележи, че тълкуването, според което клауза 1.9 от окончателните ангажименти съдържа „фактическа“ дефиниция на предходните права, е несъвместимо в редица отношения със структурата на разглежданите разпоредби.
- 224 Първо, както е видно от клаузи 1.9 и 1.10 от окончателните ангажименти и както това се потвърждава и от частта „определения“ от посочените ангажименти, първата клауза има за цел да уточни използването на слотовете, което може да бъде осъществено през периода на използване, докато втората уточнява условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да се придобият предходни права.
- 225 При тези условия би било в противоречие със структурата на разглежданите разпоредби да се приеме, че второто изречение от клауза 1.9 от окончателните ангажименти представлява „фактическа“ дефиниция на условията за предоставяне на предходни права.
- 226 Второ, ако се възприеме тезата, че клауза 1.9 от окончателните ангажименти съдържа „фактическа“ дефиниция на условията за предоставяне на предходни права, не само би имало две дефиниции на това понятие, но това би довело и до противоречиви условия за предоставянето на предходни права.
- 227 Действително, от една страна, от второто изречение на клауза 1.9 от окончателните ангажименти би следвало, че през периода на използване новият участник трябва да е експлоатирал въздухоплавателната услуга „в съответствие с офертата“, а от друга страна, от клауза 1.10 от окончателните ангажименти би следвало, че през периода на използване новият участник трябва да е извършил „подходящо използване“ на слотовете.

- 228 В това отношение доводът на жалбоподателя, целящ премахването на това противоречие, не може да бъде уважен.
- 229 Според жалбоподателя, за да се „избегне конфликт между клауза 1.9 и клауза 1.10“ от окончателните ангажменти, следва да се провери, за да се определи наличието на „подходящо използване“, дали слотовете са били използвани „в съответствие с офертата“.
- 230 Тезата на жалбоподателя обаче предполага да се издигне най-напред изразът „в съответствие с офертата“, съдържащ се в клауза 1.9 от окончателните ангажменти, в условие за предоставянето на предходни права, като по този начин се създаде противоречие с клауза 1.10 от посочените ангажменти, след което това противоречие да се премахне, като „подходящото използване“ се приравни на използване „в съответствие с офертата“.
- 231 Подобен тълкувателен подход обаче е не само изкуствен, а и противоречи на факта, че от клауза 1.10 от окончателните ангажменти изрично следва, че тя съдържа дефиниция на предходните права, предвиждаща условията за тяхното предоставяне.
- 232 Трето, от проверката относно релевантността на индикациите, съдържащи се във формуляра RM, следва, че изразът „в съответствие с офертата“ е само „незначително езиково отклонение“.
- 233 При това положение подходът на жалбоподателя, състоящ се във въздигането на изреча „в съответствие с офертата“ в материалноправно условие за предоставянето на предходни права, което на практика заменя изрично предвиденото в клауза 1.10 от окончателните ангажменти условие, не може да бъде подкрепен.
- 234 Така се оказва, че трудността при тълкуването на понятието „подходящо използване“, съдържащо се в клауза 1.10 от окончателните ангажменти, произтича от факта, че страните по сливането са включили изреча „в съответствие с офертата“ в клауза 1.9 от посочените ангажменти. Всъщност вместо да използват разпоредби като тези от ангажментите по делото IAG/bmi, както изрично иска Комисията, страните по сливането са избрали да смесят разпоредбите на тези ангажменти с елементи, възприети от ангажментите по делото A ++, като същевременно добавят изреча „в съответствие с офертата“ в клауза 1.9 от окончателните ангажменти.
- 235 На трето място, следва да се констатира, че жалбоподателят не е успял да изтъкне доводи относно структурата на релевантните разпоредби, съдържащи се в окончателните ангажменти, които могат да поставят под съмнение приравняването на „подходящото използване“ на липсата на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от посочените ангажменти.
- 236 В този контекст жалбоподателят поддържа, първо, че предвидените в клаузи 1.13 и 1.14 от окончателните ангажменти разпоредби относно „злоупотребата“ имат собствена цел, което означава, че съдържащото се в клауза 1.13 от окончателните ангажменти понятие „злоупотреба“ не може да се използва, за да се определи смисълът на понятието „подходящо използване“, съдържащо се в клауза 1.10 от посочените ангажменти.
- 237 В това отношение жалбоподателят отбелязва, че ангажментите във връзка със слотовете, приемани от Комисията в миналото, съдържат клаузи относно „злоупотреба“ дори когато не са предвиждали предходни права, както е например в ангажментите по делото A ++.
- 238 В този контекст жалбоподателят поддържа освен това, че целта на клаузите относно „злоупотребата“ е да се защитят неприкосновеността на ангажмента във връзка със слотовете и авиокомпанията, която ги предоставя.

- 239 Тези доводи са ирелевантни. В това отношение е достатъчно да се отбележи, както основателно постъпва Комисията, че обстоятелството, че разпоредбите относно „злоупотребата“ имат собствена цел, не изключва възможността клауза 1.13 от окончателните ангажименти относно „злоупотребата“ да се окаже релевантна и при определянето на това какво представлява „подходящо използване“.
- 240 Второ, жалбоподателят поддържа, че както следва от клаузи 1.13 и 1.14 от окончателните ангажименти, разглеждането на „злоупотребата“ се извършва непрекъснато през периода на използване на слотовете, тоест в продължение на шест сезона на IATA, докато видно от клауза 1.11 от окончателните ангажименти, „подходящото използване“ се разглежда в края на периода на използване.
- 241 От това жалбоподателят прави извода, че е „абсурдно и изкуствено“ да се разглежда в края на периода на използване дали е била допусната „злоупотреба“. Всъщност правилата, договорени в клауза 1.14 от окончателните ангажименти, предвиждат, че в случай на „злоупотреба“ със слотовете от новия участник се прекратява споразумението за освобождаване на слотовете, така че „нов участник, допуснал злоупотреба, не би могъл да достигне до края на периода на използване и да иска предоставянето на предходни права“.
- 242 В това отношение трябва да се подчертае, че противно на поддържаното от жалбоподателя, фактът, че разглеждането на „злоупотребата“ се извършва непрекъснато през периода на използване, не означава, че последваща проверка във връзка с разглеждането на „подходящото използване“ би била излишна. Всъщност винаги има възможност по-специално да не е била спазена предвидената в клауза 1.14 от окончателните ангажименти процедура, новият участник да е преустановил в определения срок „злоупотребата“ или страните да не упражнят правото си да прекратят споразумението за освобождаване на слотовете поради злоупотреба от страна на новия участник.
- 243 Трето, жалбоподателят твърди, че еквивалентността между „подходящото използване“ и липсата на „злоупотреба“ прави излишна предвидената в клауза 1.11 от окончателните ангажименти процедура, съгласно която Комисията, по съвет на довереника, евентуално одобрява предходните права. Всъщност, ако даден участник спазвал принципа „използвани слотове или загубени слотове“ в приложение на Регламента относно слотовете и освен това експлоатирал слотовете без „злоупотреба“, той отново би получил по право същото разпределение на слотове по време на следващия сезон от графика по силата на член 8, параграф 2 от посочения регламент. Ако това бе достатъчно за получаването на предходност, ангажиментите щели да предвиждат, че ще се счита, че новият участник има предходни права, ако в края на периода на използване все още ползва слотове по силата на Регламента относно слотовете.
- 244 В това отношение обаче Комисията отбелязва в точка 83 от писмената защита, без това да бъде оспорено от жалбоподателя, че последният неправилно ограничава обхвата на разпоредбите относно „злоупотребата“, съдържащи се в клауза 1.13 от окончателните ангажименти, до принципа „използвани слотове или загубени слотове“. Всъщност от самия текст на клауза 1.13 от окончателните ангажименти следва, че само спазването на последното правило не е достатъчно, за да се констатира липсата на „злоупотреба“.
- 245 Четвърто, доводът на жалбоподателя, изведен от твърдяната „последователна система“, не е убедителен.
- 246 В това отношение според жалбоподателя от клаузи 1.1, 1.9, 1.10, 1.24, 1.26 и 1.27 от окончателните ангажименти следва, че те образуват съгласувана система, в рамките на която на участниците се предоставят слотове, за да използват ежедневна честота на разглежданата двойка летища в рамките на седем седмични честоти. В рамките на „основните условия“ от официалната си оферта новите участници трябвало да уточнят броя на честотите и следователно

слотовете, които желаят да получат. Официалните оферти били оценявани и съответно класирани в зависимост от ефективността на упражнявания конкурентен натиск. В това отношение броят на исканите честоти представлявал критерий за преценка. След като слотовете били разпределени въз основа на официалната оферта, се очаквало новият участник да използва тези слотове в съответствие с офертата в продължение на шест последователни сезона, преди да може да му бъде разрешено да използва слотовете за друга двойка градове след оценка, имаща за цел да определи дали евентуалният нов участник е извършил „подходящо използване“ на слотовете.

247 Следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя се състоят по-специално в това да се направят изводи въз основа на разпоредбите, уреждащи офертата на новия участник и оценката на тази оферта, във връзка с тълкуването на израза „подходящо използване“, съдържащ се в клауза 1.10 от окончателните ангажменти относно предоставянето на предходни права.

248 Както обаче правилно отбелязва Комисията, разпоредбите, уреждащи офертата на новия участник и оценката на тази оферта, са релевантни за предоставянето на коригиращи слотове на новия участник, но в систематичен план нямат за функция да поставят условията, които трябва да бъдат изпълнени от новия участник за предоставянето на предходни права. Поради същата причина жалбоподателят не може да черпи доводи от оценката на офертата на встъпилата страна, направена от Комисията и от независимия довереник.

249 От гореизложеното следва, че при систематично тълкуване на разглежданите разпоредби понятието „подходящо използване“, съдържащо се в клауза 1.10 от окончателните ангажменти, може да се разбира като липса на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от посочените ангажменти. Следователно жалбоподателят не успява да докаже, че възприетото от Комисията в обжалваното решение систематично тълкуване противоречи на общата структура на разпоредбите на окончателните ангажменти.

По тълкуването на разглежданите разпоредби с оглед на тяхната цел и контекст

250 Съгласно точки 54—57 от обжалваното решение предоставянето на предходни права има за цел да насърчи евентуален нов участник да експлоатира маршрута Лондон—Филадельфия. За тази цел било важно критериите за предоставяне на предходни права да бъдат ясни и проверими и да гарантират правна сигурност на новия участник. Единствено тълкуването, че „подходящото използване“ се разбира в смисъла на липса на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажменти осигурявало необходимата правна сигурност.

251 Жалбоподателят оспорва това тълкуване с редица доводи.

252 Жалбоподателят твърди по-специално, че възприетото в обжалваното решение тълкуване не е съобразено с целта и контекста на разглежданите разпоредби.

253 Що се отнася, на първо място, до целта на разглежданите разпоредби, с оглед на която трябва да се тълкува понятието „подходящо използване“, жалбоподателят поддържа, че целта на окончателните ангажменти била да се гарантира, че коригиращите слотове се използват през шестте сезони на периода на използване, така че да се създаде максимален конкурентен натиск и следователно да се получат максималните възможни предимства за потребителя, възпроизвеждайки по-специално, доколкото е възможно, ежедневната услуга, която преди това е осигурявало US Airways. В този контекст жалбоподателят поддържа, че целта на окончателните ангажменти е да се отстрани всяко сериозно съмнение, породено от сливането. Поради това тълкуването на Комисията било погрешно, тъй като придавало прекалено значение на целта за постигане на по-голяма привлекателност на слотовете.

- 254 В това отношение следва да се припомни, че ангажиментите са неразделна част от решението за допускане и трябва да се тълкуват в светлината на последното, както бе констатирано в точка 112 по-горе.
- 255 Както следва по-специално от първа алинея от окончателните ангажименти, страните по сливането ги поемат, за да позволят на Комисията да установи, че те разсейват сериозните ѝ съмнения, и поради това да обяви сливането за съвместимо с вътрешния пазар.
- 256 Действително, както признава жалбоподателят в точка 14 от жалбата, Комисията счита, че вписването на предходните права е необходимо, за да се разсее всяко сериозно съмнение, породено от концентрацията.
- 257 В това отношение от параграф 179 от решението за допускане следва, че ангажиментите във връзка със слотовете са били приемливи за Комисията само ако е било достатъчно ясно, че нов участник действително ще поеме слотовете.
- 258 Поради това, както следва от точка 1.1 от формуляра RM от 30 юли 2013 г. и се потвърждава в параграф 181 от решението за допускане, декларираната цел на предоставянето на предходни права е била да направи предлагането на слотове по-привлекателно.
- 259 Освен това следва да се припомни, че в точка 186 от решението за допускане Комисията заключава, че по-специално с оглед на „сведенията относно вероятното и своевременно навлизане“ ангажиментът във връзка със слотовете е „ключов елемент от вероятното и своевременно навлизане по маршрута Лондон—Филадельфия“.
- 260 Освен това, както следва от припомнената в точка 118 по-горе съдебна практика, Комисията трябва да бъде в състояние да заключи със сигурност, че прилагането на ангажиментите ще бъде възможно.
- 261 От това следва, както е прието в точка 55 от обжалваното решение, че включването на предходните права в окончателните ангажименти е имало за цел да насърчи новия участник да поеме слотовете, за да направи по този начин достатъчно вероятно действителното прилагане на ангажиментите.
- 262 За сметка на това тезата на жалбоподателя относно „максималния конкурентен натиск“, която по-специално предполага, че ежедневната услуга, която е осигурявало преди това US Airways, ще бъде възпроизведена, доколкото е възможно, не може да бъде приета.
- 263 Всъщност, първо, доводът, изведен от максималния конкурентен натиск, не намира подкрепа в решението за допускане, както е видно от направения по-горе анализ. Макар жалбоподателят да се позовава в това отношение на параграфи 180 и 186 от решението за допускане, достатъчно е да се констатира, че самият текст на тези параграфи не подкрепя довода му.
- 264 Второ, доводът, изведен от максималния конкурентен натиск, не се подкрепя и от разпоредбите на клаузи 1.24—1.27 от окончателните ангажименти относно офертата на евентуалния нов участник и процедурата за подбор, от които според жалбоподателя следвало, че операторът, който трябва да бъде избран, е този, който би упражнявал най-ефективен конкурентен натиск.
- 265 В тази връзка е достатъчно да се отбележи, че в точка 248 по-горе беше констатирано, че разпоредбите, уреждащи офертата на новия участник и оценката на тази оферта, са релевантни за предоставянето на коригиращи слотове на новия участник, но нямат за цел да определят условията, които трябва да бъдат изпълнени от новия участник за предоставянето на предходни права.

- 266 Трето, самото естество на предходните права е несъвместимо с довода на жалбоподателя, че понятието „подходящо използване“ следва да се тълкува така, че да се осигури „максимален конкурентен натиск“.
- 267 Всъщност предоставянето на предходни права предполага възможност за новия участник да използва слотовете по който и да е летищен маршрут след период на използване от шест сезона на IATA. При това положение включването на предходни права в окончателните ангажименти не може да преследва целта за създаване на максимален конкурентен натиск по маршрута Лондон—Филадельфия.
- 268 Четвърто, във всички случаи следва да се отбележи, че съгласно припомнената в точки 119 и 120 по-горе съдебна практика Комисията разполага с широко право на преценка, за да провери дали ангажиментите представляват пряк и достатъчен отговор, който може да разсее убедително всяко сериозно съмнение.
- 269 Така, след като при упражняване на правото си на преценка във връзка с приемането на решението за допускане Комисията е считала, че включването на възможност за придобиване на предходни права е необходимо, за да се направят слотовете по-привлекателни, така че да може навлизането на конкурент да бъде достатъчно вероятно, а ангажиментите да разсеят съмненията ѝ относно съвместимостта на сливането с вътрешния пазар, жалбоподателят не би могъл да замени тази преценка със собствената си преценка, според която предоставянето на слотовете е преследвало целта да се гарантира упражняването на максимален конкурентен натиск от евентуалния нов участник по маршрута Лондон—Филадельфия.
- 270 Това важи в още по-голяма степен, тъй като жалбоподателят не упреква Комисията, че в преценката си, довела до решението за допускане, е направила явна грешка в преценката.
- 271 От това следва, че Комисията правилно е приела в обжалваното решение, че възможността за предоставяне на предходни права има за цел да направи слотовете по-привлекателни.
- 272 На второ място, жалбоподателят оспорва тълкуването на Комисията, възприето в точка 57 от обжалваното решение, според което, за да се гарантира необходимата правна сигурност, изразът „подходящо използване“ следва да се тълкува в смисъл, че се отнася до липсата на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти.
- 273 Според жалбоподателя обаче тълкуването на понятието „подходящо използване“ като обхващащо използване „в съответствие с офертата“ осигурява по-голяма правна сигурност за новия участник, тъй като самият той определя условията на своята оферта. Фактът, че новият участник се отклонява от офертата си, наистина можел да бъде източник на несигурност, но самият той носел отговорност за това.
- 274 В това отношение, първо, следва да се подчертае значението на правната сигурност за новия участник.
- 275 Следва да се припомни, че от точка 125 по-горе следва, че текстът на окончателните ангажименти е релевантен и за третите лица, които поемат дейностите на участниците в концентрацията, доколкото условията за поемането на тези дейности са определени до голяма степен от ангажиментите, които по този начин имат значение за търговския им избор и могат да породят у тях оправдани правни очаквания.
- 276 Второ, следва да се припомни, че съгласно защитаваното от жалбоподателя тълкуване понятието „подходящо използване“ предполага право на преценка на Комисията, за да определи дали експлоатация на слотовете, която не е изцяло „в съответствие с офертата“, все пак може да се счита за „подходящо използване“.

- 277 По принцип обаче самото съществуване на такова право на преценка в полза на Комисията, за да вземе решение относно предходните права, прави предоставянето на тези права по-малко предвидимо за новия участник, отколкото ако се прилагат разпоредбите относно „злоупотребата“. Това важи в още по-голяма степен в настоящия случай, тъй като окончателните ангажименти не съдържат ясни и точни данни, с оглед на които трябва да се упражни това право на преценка, с изключение на разпоредбите относно „злоупотребата“, които според жалбоподателя не би трябвало да се вземат предвид.
- 278 От изложеното следва, че тълкуването на Комисията, според което понятието „подходящо използване“ трябва да се разбира като липса на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти, е в съответствие с целта на разглежданите разпоредби.
- 279 На трето място, що се отнася до тълкуване с оглед на контекста на окончателните ангажименти, следва да се отбележи, първо, че в точка 124 по-горе бе прието, че посочените ангажименти е трябвало да се тълкуват с оглед на Регламента за слотовете.
- 280 В това отношение е безспорно, че използването на слотовете от встъпилата страна през периода на използване е отговаряло на изискванията, наложени по силата на член 10, параграфи 2 и 3 от Регламента относно слотовете, във връзка с тяхното запазване.
- 281 Несъмнено фактът, че при използването на слотовете са били спазени разпоредбите на член 10, параграфи 2 и 3 от Регламента относно слотовете, не означава непременно, че то трябва да се счита за „подходящо използване“ по смисъла на клауза 1.10 от окончателните ангажименти. Всъщност, както отбелязва жалбоподателят, целта, преследвана от разпоредбите на член 10, параграфи 2 и 3 от Регламента относно слотовете, е самостоятелна и не може да се смесва с целта, преследвана от предоставянето на предходни права.
- 282 Защищаваното от жалбоподателя тълкуване обаче се отклонява от релевантните разпоредби, съдържащи се в правната уредба на Съюза в тази област.
- 283 В този смисъл, след като разпоредбите на член 10, параграфи 2 и 3 от Регламента относно слотовете представляват референтната правна рамка в Съюза, е можело да се очаква, че ако условията за предоставяне на предходни права са били в отклонение от нея, това би изпъкнало ясно от текста на окончателните ангажименти. Както обаче следва от направения по-горе анализ, настоящият случай не е такъв. Всъщност защитаващото от жалбоподателя тълкуване се основава главно на съдържащия се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти израз „в съответствие с офертата“, който, както бе установено в точка 200 по-горе, представлява само „незначително езиково отклонение“.
- 284 Второ, жалбоподателят подчертава мащаба на непълното експлоатиране на слотовете от встъпилата страна, който според него е безпрецедентен, за да изтъкне, че е немислимо с оглед на това необосновано непълно експлоатиране последната да може да претендира за предоставяне на предходни права.
- 285 Освен това жалбоподателят поддържа, че според неговите изчисления и ако тълкуването на Комисията е било правилно, встъпилата страна е можела да използва слотовете само на 65 % и все пак да претендира за предоставяне на предходни права, което компрометира целите на окончателните ангажименти и доказва, че възприетото от Комисията тълкуване е погрешно.
- 286 В това отношение от предоставените от жалбоподателя таблици в точка 42 от жалбата е видно, че непълното експлоатиране през периода на използване се дължи по-специално на факта, че встъпилата страна е възстановила 389 слота на координатора преди крайния срок за възстановяване, докато само 81 слота не са били използвани поради отмяна на полети.

- 287 Освен това от тези таблици е видно, че използването на слотовете от встъпилата страна, с изключение на възстановените слотове, през периода на използване е възлизало на равнище между 92 % и 100 %.
- 288 От това следва, че обхватът на твърдяното от жалбоподателя непълно експлоатиране произтича по-специално от факта, че встъпилата страна се е възползвала от признатата в член 10, параграф 3 от Регламента относно слотовете възможност да възстановява слотове на координатора преди крайния срок за възстановяване, което е имало за последица, че възстановените слотове не са били взети предвид при изчисляването на експлоатационния процент от 80 % в съответствие с правилото, установено в член 10, параграф 2 от посочения регламент.
- 289 Въпросът дали съдържащото се в клауза 1.13 от окончателните ангажименти препращане към принципа „използвани слотове или загубени слотове“ по член 10, параграф 2 от Регламента за слотовете трябва да се тълкува в смисъл, че препраща имплицитно и към член 10, параграф 3 от посочения регламент, не се поставя в конкретния случай.
- 290 Всъщност жалбоподателят не оспорва пред Общия съд обжалваното решение поради прилагането на член 10, параграф 3 от Регламента относно слотовете, за да се направи извод в точка 83, че възстановените слотове не следва да се вземат предвид при прилагането на принципа „използвани или загубени слотове“ и на прага от 80 %, произтичащ от член 10, параграф 2 от същия регламент. В точка 7 от репликата жалбоподателят изрично признава, че встъпилата страна не е извършила „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти.
- 291 Във всеки случай доводът на жалбоподателя, изведен от факта, че дори експлоатиране на слотовете само на 65 % би позволило на встъпилата страна да получи предходни права, е хипотетичен. Всъщност от предоставените от жалбоподателя таблици е видно, че процентът на експлоатиране на слотовете от встъпилата страна, дори да се вземат предвид както възстановените слотове, така и неизползваните слотове поради отмяна на полети, е между 76,4 % и 81 % по време на шестте сезона на IATA. При тези условия обаче не може да се приеме, противно на поддържаното от жалбоподателя, че целите на окончателните ангажименти са били компрометирани.
- 292 С оглед на гореизложеното възприетото в обжалваното решение тълкуване, че понятието „подходящо използване“ следва да се разбира като липса на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти, се подкрепя от целта на разглежданите разпоредби и от техния контекст.

Заклучение на Общия съд

- 293 От всичко изложено по-горе следва, че възприетото от Комисията в обжалваното решение тълкуване, че понятието „подходящо използване“, съдържащо се в клауза 1.9 от окончателните ангажименти, следва да се тълкува като отнасящо се до липсата на „злоупотреба“ (misuse) по смисъла на клауза 1.13 от посочените ангажименти, не е опорочено от грешка и се потвърждава както от буквалното и систематичното тълкуване на разглежданите разпоредби, така и от тълкуването, което отчита формуляра RM, както и целта на разглежданите разпоредби и техния контекст.

- 294 Доколкото жалбоподателят не оспорва извода, направен в точки 77, 86 и 90 от обжалваното решение, че използването на слотовете от встъпилата страна не представлява „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти, следва да се заключи, че Комисията не е допуснала грешка, като е предоставила предходни права на встъпилата страна, поради което жалбата следва да се отхвърли.
- 295 При тези обстоятелства доводите на жалбоподателя, които не са разгледани в рамките на извършения по-горе анализ и които се противопоставят на съображенията, изложени от Комисията в точки 58—65 от обжалваното решение, с които тя отхвърля защитаването от жалбоподателя тълкуване, са насочени срещу мотивите на посоченото решение, изложени по съображения за изчерпателност, и поради това са неотносими. Поради това не се налага да бъдат разглеждани по същество.
- 296 От всичко изложено по-горе следва, че първото твърдение следва да се отхвърли.

По второто твърдение

- 297 Второто твърдение на жалбоподателя, разделено на четири части, е, че Комисията не е взела предвид всички релевантни обстоятелства за предоставянето на предходни права. В това отношение той упреква Комисията, че не е преценила рентабилността на предоставяните от встъпилата страна услуги спрямо стойността на предоставените слотове (първа част), значението на факта, че встъпилата страна не е поискала сключването на специално дялово споразумение (втора част), степента на неизползване на слотовете от встъпилата страна с оглед на други дела в Съюза относно ангажиментите, предоставени от авиокомпаниите (трета част), и повишаването на ефективността, доказано от жалбоподателя (четвърта част).
- 298 Според Комисията второто твърдение е неприложимо.
- 299 В това отношение следва да се отбележи, че от точка 148 от жалбата е видно, че жалбоподателят „изтъква това твърдение при условията на допълнителност и/или евентуалност в подкрепа на отмяната на обжалваното решение, по-специално ако Общият съд счита, че е необходимо да се вземе предвид конкретното поведение на [встъпилата страна], за да се прецени „подходящото използване“, включително условията, които [последната] трябва да изпълни, за да може Комисията да ѝ предостави предходни права“.
- 300 Освен това от точка 7 от репликата следва, че жалбоподателят изрично признава, че встъпилата страна не е допуснала „злоупотреба“ със слотовете по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти, и „потвърждава, че жалбата му следва да се отхвърли, ако Общият съд приеме, че Комисията е имала основание да приеме, че единственият анализ, който се налага за одобряването на предходните права, се състои в това да се провери дали [встъпилата страна] не е извършила „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от [окончателните] ангажименти[...]“.
- 301 Така, доколкото съгласно анализа, извършен във връзка с първото твърдение, понятието „подходящо използване“ следва да се тълкува като отнасящо се до липсата на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти, не е необходимо да се разглеждат по същество съображенията, изтъкнати в подкрепа на второто твърдение.
- 302 Освен това преценката на различните съображения, изтъкнати от жалбоподателя в рамките на второто му твърдение, а именно рентабилността на предоставяните от встъпилата страна услуги спрямо стойността на предоставените слотове, значението на факта, че встъпилата страна не е поискала сключването на специално дялово споразумение, степента на неизползване на слотовете от встъпилата страна с оглед на други дела в Съюза относно ангажиментите,

предоставени от авиокомпаниите, и накрая, доказаното от жалбоподателя повишаване на ефективността, е без значение за преценката на наличието на „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти.

303 От изложеното по-горе следва, че второто твърдение трябва да бъде отхвърлено.

По третото искане на жалбоподателя

304 В жалбата си жалбоподателят моли Общия съд да вземе „всяко друго подходящо решение с оглед на обстоятелствата по делото“.

305 Освен това жалбоподателят иска Комисията да бъде приканена да представи някои документи.

306 Впоследствие жалбоподателят оттегля част от искането си за представяне на документи, но го поддържа относно официалната оферта на встъпилата страна от 9 октомври 2014 г. във връзка с коригиращите слотове, относно доклада на довереника от 23 октомври 2014 г. за оценяване на официалната оферта на встъпилата страна във връзка с коригиращите слотове, относно поверителния вариант на решението за предоставяне на слотове и относно поверителните варианти на докладите на довереника за съответствие в края на сезона за шестте сезона, съответстващи на периода на използване, включително на доклада на довереника относно предходността.

307 В писменото становище при встъпване встъпилата страна представя бизнес плана, който е част от нейната оферта. Доколкото в становището си по становището при встъпване жалбоподателят не поддържа искането си за представяне на цялата оферта, а констатира, че встъпилата страна е „представила офертата и бизнес плана“, следва да се приеме, че жалбоподателят е направил отказ от искането за представяне на офертата на встъпилата страна.

308 С процесуално-организационно действие Общият съд иска от Комисията да представи оставащите поискани от жалбоподателя документи с изключение на „поверителните версии на докладите на довереника за съответствие в края на сезона за шестте сезона, съответстващи на периода на използване“.

309 Всъщност, що се отнася до последните документи, следва да се припомни, че Общият съд трябва да прецени ползата от процесуално-организационните действия и от действията по събиране на доказателства (вж. в този смисъл решение от 9 март 2015 г., Deutsche Börse/Комисия, T-175/12, непубликувано, EU:T:2015:148, т. 417 и цитираната съдебна практика).

310 Доколкото обаче от извършената проверка е видно, че за целите на предоставянето на предходни права следва да се прецени дали експлоатирането на слотовете от встъпилата страна не представлява „злоупотреба“ по смисъла на клауза 1.13 от окончателните ангажименти и че между страните е безспорно, че това не е така, представянето на „докладите на довереника за съответствие в края на сезона“ е лишено от полза за разрешаването на спора.

311 Ето защо, доколкото третото искане се отнася до разпоредените от Общия съд процесуално-организационни действия, то следва да бъде отхвърлено.

312 Ако обаче третото искане трябва да се тълкува като искане Общият съд да даде задължителни указания на Комисията, то би трябвало да бъде обявено за недопустимо. В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика съдът на Съюза няма правомощие да дава задължителни указания на институциите на Съюза или да ги замества в рамките на упражнявания от него контрол за законосъобразност. Съответната институция

трябва съгласно член 266 ДФЕС да вземе необходимите мерки за изпълнение на дадено съдебно решение, постановено по жалба за отмяна (вж. решение от 10 ноември 2017 г., Icar и др./Комисия, T-180/15, EU:T:2017:795, т. 35 и цитираната съдебна практика).

313 От всичко изложено дотук следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

314 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да реши встъпилата страна да понесе направените от нея съдебни разноски.

315 Тъй като жалбоподателят е загубил делото и встъпилата страна не е направила искане относно съдебните разноски, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Комисията, а встъпилата страна ще понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда American Airlines, Inc. да заплати наред със собствените си съдебни разноски и тези на Европейската комисия.**
- 3) Осъжда Delta Air Lines, Inc. да понесе собствените си съдебни разноски.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 декември 2020 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	1
Решението за допускане на сливането и ангажименти	2
Окончателните ангажименти	7
Обжалваното решение	10
Производството и исканията на страните	12
От правна страна	14
По първото твърдение	14
По буквалното тълкуване на разглежданите разпоредби	15
По принципите на тълкуване на изрази „в съответствие с офертата“	16
По тълкуването на разглежданите разпоредби в светлината на данните от формуляра RM	18
По систематичното тълкуване на разглежданите разпоредби	26
По тълкуването на разглежданите разпоредби с оглед на тяхната цел и контекст	31
Заключение на Общия съд	35
По второто твърдение	36
По третото искане на жалбоподателя	37
По съдебните разноски	38